NĂM THỨ MƯỜI SÁU — SỐ THỨ 3404

MỖI SỐ : 0$04

NGÀY THỨ NĂM 26 JUILLET 1928

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

9226

GIÁ MUA BÁO

	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9.00	4.50	2.[illegible]	
Ngoại-quốc	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
63, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
Téléphone nº 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux [illegible] d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page.
Une seule insertion . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées . . . 0$10 la ligne

Một cái phương-pháp quản-lý đồn-điền rất tốt

XI

— Tôi thiết nghĩ cái phương-pháp lập một đồn-điền công-lợi như thế, xét về thiên-lý, về nhân-tình, về cái lẽ nhân-loại tương ái tương trợ, về cái giới-hạn quyền lợi nghĩa-vụ của mọi người cùng ăn ở trong một xã-hội với nhau, đều không có cái gì phản trắc cả, thì có lẽ đâu cái đồn-điền ấy lại không thành, nhân-dân trong đồn-điền lại không được hưởng mọi điều phúc lợi. »

Cậu nói xong, ra ý hăng-hái quả quyết lắm. Cử tọa đều nhìn nhau lấy làm ngạc-nhiên cả, coi bộ ai cũng cho là nói đó là gàn dở bất cận nhân-tình, hoặc là hiếu cao lập dị, hoặc là chuyện nói ngông cho sướng miệng chứ chẳng bao giờ có thể thực hành. Tôi thì tôi thâm phục cái kiến-thức của cậu là cao xa, cái chí-nguyện của cậu là rộng lớn, tôi tin cái phương-pháp ấy thật là hoàn-toàn chí-thiện mà mong cậu thực-hành được hẳn-hoi.

Ôi! Ruộng đất mình vì cớ gì mà cứ đành chịu bỏ hoang, cùng-dân mình vì cớ gì mà cứ đành cam thất nghiệp? Không phải tại ruộng đất mình không tốt, cùng-dân mình không chịu làm chịu ăn, chỉ vì cái phí khai-khẩn chưa có tư-bản đủ dùng, cái người chủ-trương công việc khai-khẩn chưa có tư-cách đích đáng; những cùng-dân mình, ngoài hai bàn tay trắng ra còn có gì là vốn liếng, ngoài sự ăn no vác nặng ra còn có gì là tri-thức, thân ai người nấy lo, việc ai người nấy làm, còn làm sao liên hợp được đoàn-thể, cùng lo cùng làm một cái công cuộc to lớn với nhau, nên trông thấy đồi bãi mông mênh, đồng-điền bát-ngát đó mà tiếc, mà thèm, chứ không có người bỏ vốn liếng ra cho; đem cái tri-thức đầy đủ về nghề nông mà bảo ban đốc suất, đứng làm một ông thầy, một ông chủ liên-hợp cả mọi người lại cùng lo cùng làm, thì cũng đành hết kiếp trọn đời, đói cứ gào, rét cứ kêu, cơm cứ không có ăn, việc cứ không có làm, mà ngồi nhìn những kho tiền đụn thóc vùi lấp ở trong rừng rậm núi sâu, không biết cách gì moi bới ra được; nay nếu được có người như cậu, đã sẵn tư-bản, lại có tri-thức đầy đủ về nghề nông, đứng ra làm thầy làm chủ mà trông nom gây dựng cho một lũ chịu thương chịu khó, khai phá cái đất màu mỡ tốt tươi, thì ruộng đất có làm sao đến nỗi bỏ hoang, cùng-dân có làm sao đến nỗi thất nghiệp.

Song, nếu được người có tư-bản, có tri-thức như cậu chịu xuất công xuất của chiêu-mộ điền-tốt, khai-khẩn đất hoang mà chỉ vì một cái mục-đích tư lợi của mình, đặt tư-bản mà hòng thu-quát lấy cái lợi vơ năm với mười về phần mình, dùng trí-thức mà giá-ngự, mà kiềm-chế những kẻ làm thuê làm mướn làm rẽ làm rẽ phải đem thân trâu ngựa hết đời ấy qua đời khác phục-dịch cung dưỡng cho thân mình cho nhà mình, thì ruộng đất tuy không đến bỏ hoang, mà các ruộng đất ấy lại bồi đắp thêm vào cái sản-nghiệp đã quá dư dật của chủ điền, cống-hiến thêm vào cái phí-khoản ăn hoang phá hại của kiều-thê mỹ-thiếp tiểu-thư công-tử nhà chủ điền, chứ cũng chẳng phúc lợi gì đến ai cả, cùng-dân tuy không đến thất nghiệp, mà đổi bát mồ-hôi lấy bát thóc; đời [illegible] lầm than lam-lũ vẫn hoàn lam-lũ lầm than, trẻ mất nhờ, già mất cậy, hoạn-nạn chẳng ai cứu, tật-bệnh chẳng ai nhìn, ấm-ức về nỗi cỏng làm ngay ăn, cay đắng về nỗi kẻ cười người khóc, sống đầy thác đọa, cái khổ cũng chẳng hơn gì thất nghiệp bao nhiêu. Nay cái người xuất công xuất của hết sức làm cho ruộng đất khỏi bỏ hoang, cùng-dân khỏi thất nghiệp ấy mà lại có kiến-thức cao sâu, có chí-nguyện rộng lớn, thực hành cái phương-pháp công-lợi, không cậy công cậy của, chiếm đồn-điền làm tư-sản, bắt điền-tốt làm gia-nô, khéo định một cái kế-hoạch tinh khôn lâu dài, ruộng đất bao giờ cũng cứ là của công, người quản-ấp bao giờ cũng cứ là người hiền trí, quản-trị được mọi công việc chung trong hàng ấp, mưu tính được sự phúc lợi cho nhân-dân, nhân-dân trong hàng ấp bao giờ cũng tử-tế siêng năng, không hư không hại, giữ mãi được cái phương-pháp ấy truyền cho đến muôn đời không tệ, mà cái đồn-điền ấy cứ thịnh vượng phát đạt, cái công lợi ấy cứ vững bền chắc-chắn đời đời; sự phúc lợi trong đời người đến như thế mới thật là lớn-lao, thật là chân chính vậy.

Tôi ước-ao rằng cậu có quyết tâm, đủ nghị lực, không để cho cái vật-dục có lúc nào nó cám-dỗ được, cái mầm tư kỷ có lúc nào nó lại mọc lên được, mà thực hành được cái phương-pháp của cậu đã dự định đó cho quán-triệt thủy chung; lại ước-ao những người cũng có tư-bản tri-thức như cậu, đều theo gương tốt của cậu mà ngẫm nghĩ cho hiểu thấu thiên lý nhân tình, biết cái lẽ nhân loại tương ái tương trợ, cái giới hạn quyền lợi nghĩa-vụ của mọi người ăn ở trong một xã-hội với nhau đừng theo cái lối vị-kỷ nhỏ mọn sai lầm, mà tính cái cách vị kỷ lớn lao chân-chính, đâu đâu cũng có những cái đồn-điền công lợi, đời đời đều có những ông quản-ấp công-tâm công-đức, mưu tính sự phúc lợi cho dân đồn-điền thì hay quá!

T.

Vô-tuyến-điện

Ngày 23 Juillet 1928

Nước Pháp

Quan Giám-quốc Doumergue tại Carcassonne

Quan Giám-quốc Doumergue đọc diễn văn tại lễ kỷ-niệm nhị-thiên chu-niên của thành Carcassonne có tán dương cái mối thống nhất của các tỉnh Pháp, mà cái sách diệu nhất để bảo hộ mối thống nhất ấy là duy-trì [illegible] nhân dân. Ngài nói rằng tại những [illegible] đã khó khăn sau buổi chiến-tranh, nhờ về các phương pháp khôn khéo, và mối đồng tâm của mọi người đã giải quyết được mọi sự như ý. Song cũng còn nhiều vấn-đề cần phải giải quyết, nhờ về các phương pháp đồng tâm ấy, mà ta có thể đạt được tấm lòng sở vọng của ta là muốn được mạnh mẽ mà lại được bình yên, bấy nay nó ăn sâu vào trong tâm hồn của ta, mà có đạt được đến cực điểm thì mới bảo hộ được sự bình yên cho cá nhân, và cho quốc-dân.

Quan Giám-quốc đã đi thăm miền thượng lưu sông Aube

Đường vô tuyến điện từ Xiêm đến Pháp

Quan tổng trưởng bộ thương-mại, và bộ giao thông ở Xiêm-la, là thân-vương Pourachatra, có tuyên ngôn rằng vô tuyến điện gởi từ Sainte As[illegible] hơn vô tuyến điện ở [illegible], của Đức gởi đến.

Nước Áo

Việc Bela Kun

Các báo ở Vienne đăng tin rằng Bela Kun bị án chịu tội đã mãn hạn, nay mai sẽ cho đi tàu bay đem đến Hambourg, rồi từ đấy cho đáp tàu Nga chở về Nga.

A R I. P.

Việc Trung-hoa

Ngày 16 juillet 1928

Việc Dương-tăng-Tân bị giết

Quan đốc-tư-lệnh Tân-cương là Dương-tăng-Tân ngày 7 juillet vừa rồi, đến dự lễ tốt nghiệp trường Nga văn-học-hiệu, viên giao thiệp là Phàn-diệu-Nam mang vệ-đội sẵn vào hô [illegible] vào Dương mà bắn. Dương bị thương nặng, chết ngay lập tức, có nhiều viên đoàn trưởng bị chết và bị thương. Phàn giết xong Dương rồi, liền chiếm lấy dinh đô-đốc, sau Kim-thụ-Nhân phải đem quân đến vây đánh, bọn Phàn có hơn 20 người đều bị bắt cả. Hiện việc chính-trị do Kim tạm thay, Kim đã gửi điện về trình chính-phủ Quốc-dân.

Lý tế-Thâm đến Bắc-bình

Lý-tế-Thâm cùng Đái-quí-Đào cuối ngày 13 juillet đã đến Bắc-bình, Diêm-tích-Sơn, Lý-tôn-Nhân, Bạch-sùng-Hy cùng Đinh-xuân-Cao là đại-biểu Phùng-ngọc-Tường đến nhà ga hoan nghênh, Tưởng-giới-Thạch đón Lý đến ở Hàm-thanh-trai ở Hương-sơn, để tiện được tùy lúc nói chuyện. Lý đối với cái nghị-án chỉnh quân và tài binh của bọn quan tổng tư lệnh tỏ ý tán thành, không có thêm ý-kiến gì cả. Đối với việc Đông-tam-tỉnh muốn lấy chủ nghĩa để thống nhất.

Tưởng-giới-Thạch xuống miền Nam

Tưởng-giới-Thạch, Lý tôn-Nhân, Ngô-trĩ-Huy, Đái-quí-Đào, Lý-tế-Thâm, Bạch-sùng-Hy định trước sau ngày 20 juillet sẽ rời khỏi Bắc-kinh xuống miền nam.

Phương-pháp tài-binh của chính-phủ Quốc-dân

[illegible] thành-lập hội sát quân ủy-viên để quyết nghị việc tài binh, do các trưởng quan hai bộ Lục-quân và Hải-quân, các quan tham, các ủy-viên hội hội quân-sự ủy-viên, và hội ủy-viên trung ương chấp giám, dự vào việc tổ-chức. Hội ấy sẽ chia làm năm phần: 1. Biên luyện Quốc quân; 2. Chỉnh lại hiến binh; 3. Chỉnh lại lính cảnh sát; 4. Trù-tính cái phương-pháp đổi binh làm nông công; 5: Khai khẩn đất hoang. Nghe đâu chính-phủ Quốc-dân đã chia ra năm trăm vạn mẫu đất hoang, chia phái quân lính khai-khẩn, mỗi tên lính cấp cho 20 mẫu đất. Quân Quốc-dân chỉ lưu lại những quân đội rút có huấn luyện và từng đã dự việc chiến-tranh, trực tiếp chịu quyền thống-trị của chính-phủ trung-ương.

Đoàn-kỳ-Thụy không nhận có

Đoàn-kỳ-Thụy có gửi điện cho Tưởng-giới-Thạch nói rằng: tôi đây ăn chay học phật đã 8 năm giời nay, việc không để lòng, nói không vào tai, ở trong khoảng Thiên-tân và Đại-liên, nếu có kẻ nào làm sự gì phương hại đến thời cục, thì dặn báo ngay.

Có người nên khuyên Đoàn bỏ Thiên-tân ra ở Đại-liên, nhưng Đoàn nói rằng ta không cần phải đi đâu cả, thử xem có ai làm gì được ta không?

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 24 Juillet

Chánh phủ quốc dân mộ thải

Thượng hải. — Quan tổng-trưởng tài chánh của chánh-phủ quốc-dân đã vay của các nhà ngân-hàng Bắc-kinh, và Thiên tân 5 triệu dollars. Trái-phiếu phát hành 98 dollars, và sinh-lợi 8 %. Trái khoản ấy có quan thuế phụ ở Thiên-tân làm của đảm bảo.

Bản giao ước Trung-Nhật

Thượng-hải. — Chánh-phủ Nhật-bản có gởi cho chánh-phủ quốc-dân một bức thư nói rằng việc bãi giao ước Trung-Nhật là một việc khiếm nhã. Vì trong điều 26 có định rằng nếu để quá hạn thì giao ước lại gia hạn mười năm, và sự trái ước như vậy không khéo hại cho chánh-phủ quốc-dân nhiều và làm tổn cho cái thanh thế của chánh-phủ quốc-dân.

Dù Nhật-bản thân thiện với đảng quốc-dân, và biết rằng đảng quốc-dân muốn thay đổi cái tình thế quốc tế ở Trung-hoa, song nếu chánh-phủ quốc-dân cứ không công-nhận bản giao-ước thương-mại, và bắt kiều dân Nhật-bản theo luật pháp Trung-hoa, thì Nhật-bản quyết thi hành các phương sách để bảo hộ quyền lợi của mình.

Kỳ đại hội-đồng thứ năm của quốc-dân đảng

Thượng-hải. — Chánh phủ quốc-dân đã triệu tập quốc dân đảng đến tháng aoút sẽ họp đại hội đồng.

Việc ở Sơn-đông

Thượng-hải. — Việc mới xảy ra ở Sơn-đông với quân Nhật chưa có kết quả ra làm sao, nhưng vì Nhật dùng một cái thái độ cương quyết và vì bức thư của chánh-phủ Nhật đáp lại bức thư của đảng quốc dân về bản giao ước, thì có náo động đến việc hối đoái ở thị trường, và tiền tệ bằng vàng sụt giá.

Trương-học-Lương với chánh-phủ quốc-dân

Bắc kinh. — Trương-học-Lương có tuyên bố rằng trước khi làm lễ an-táng Trương-tác-Lâm, định vào ngày 4 août này, thì không muốn điều đình với chánh-phủ quốc dân.

A R I. P.

HÀI ĐÀM

Cái đêm mưa bão

[illegible] mình một nhà, có người đàn-bà góa bên láng giềng cũng ở một mình một nhà. Đang đêm mưa to bão lớn, cái nhà láng giềng đổ, người đàn bà chạy sang, ông Nhan-thúc-tử cho vào, nhưng bắt phải cầm bó đuốc suốt đêm cho đến tận sáng. Khi đuốc cháy hết thì phá vách nhà để tiếp vào. Đó là một cách tị-hiềm trong khi đêm hôm tối tăm của cổ nhân vậy.

Đêm hôm mưa bão ở Hà-thành vừa rồi, có người đàn bà kia cũng đâm cửa chạy vào nhà một ông nọ. Ông cũng ở một mình một nhà, trước khi mở cửa, ông hãy thuật chuyện *Nhan thúc tử* thuở xưa cho người đàn bà nghe. Người đàn bà vâng xin dùng đèn lửa để tị-hiềm trong khi đêm tối. Ông mở cửa cho vào, đi bật đèn điện thì đèn điện không cháy. Đốt nến thì nến tắt, mà [illegible] phải châm hương cho người đàn bà cầm. Khi hương hết rồi, ông bảo người đàn-bà cứ hút thuốc lá mãi cho đến sáng.

Thế mới biết đời nào cũng có mưa bão thì tất đời nào cũng có ông *Nhan-thúc-tử* vậy.

Hà-tĩnh, Nguyễn-văn-Tôi

Khổng-tử tập ngữ

III

3. — Khổng-tử ngự

Đức Khổng-tử ngồi hầu vua Ai-công nước Lỗ. Vua Ai-công ban cho quả đào và xôi lúa thử. Đức Khổng-tử ăn xôi trước mà ăn đào sau, các người đứng tả hữu đều bưng miệng mà cười.

Vua Ai-công nói:

— Thứ xôi kia không phải để ăn, nghĩa là để lau chùi quả đào vậy.

Đức Khổng-tử nói:

— Khâu này cũng có được biết như thế. Nhưng trộm nghĩ lúa thử là đầu trong năm thứ lúa, tiên-vương vẫn dùng làm cỗ thịnh-soạn trong việc cúng tế. Còn quả cây có sáu thứ thì đào là thứ cuối cùng. Nhà tôn-miếu không dùng để cúng-tế bao giờ. Khâu này nghe nói: lấy vật thường mà lau-chùi vật quí, chưa nghe lấy vật quí mà lau chùi vật thường bao giờ. Nay lấy thứ lúa đứng đầu trong năm giống thóc mà lau chùi thứ đào là thứ cuối cùng trong các thứ quả, thế là vật quí mà lau chùi vật thường vậy. Khâu này lấy làm hại nghĩa, cho nên không dám.

Vua Ai-công hỏi đức Khổng-tử rằng:

— Ta nghe ông Quì một chân, có phải như thế không?

Đức Khổng-tử đáp rằng:

— Ông Quì cũng là người vậy, khi nào lại một chân. Ông Quì là người hiểu thanh-âm. Vua Nghiêu có nói: « Quì kia có một mà thôi » rồi cho ông Quì làm quan nhạc-chính. Bởi vậy người quân tử nói: ông Quì có một cũng đủ, chứ không phải một chân vậy.

Nước Ngô đánh nước Việt, phá đất Cối-kê, bắt được bộ xương người, mà những đốt xương chất đầy một xe, sai người đến hỏi đức Khổng-tử rằng:

— Bộ xương gì mà lớn như thế?

Đức Khổng-tử nói:

— Khâu này nghe nói thuở xưa vua Vũ hội quần-thần ở đất Cối-kê. có họ Phòng-phong đến sau, vua Vũ kể tội mà giết đi, đốt xương chất đầy một xe. Đó là thứ xương lớn vậy.

Khách lại hỏi rằng:

— Dám hỏi ai giữ làm thần?

Đức Khổng-tử nói:

— Thần núi sông đủ làm kỷ-cương cho thiên-hạ, vậy giữ núi sông làm thần, còn giữ xã-tắc làm công-hầu, mà đều thuộc về thiên-tử vậy.

Khách lại nói: [illegible]

Đức Khổng-tử nói:

— Khi họ Uông-mang làm vua thì giữ ở núi Phong-ngung, tức là họ Tất, đến đời Ngu, Hạ, Thương, Chu, thì gọi là họ Uông-mang. Ở đời Chu gọi là Trường-địch, nay là Đại-nhân đó.

Khách nói:

— Người ta dài cực-điểm thì là mấy thước?

Đức Khổng-tử nói:

— Họ Tiêu-nghiêu dài ba thước, tức là ngắn nhất hạng vậy, còn người dài chẳng qua đến mười thước là cùng cực.

Đức Khổng-tử ở nước Trần, có con chim Chuẩn đậu ở sân vua Trần mà chết. Có cái tên bằng gỗ khổ đâm suốt qua, cái mũi tên bằng đá, dài một thước tám tấc. Vua Huệ-công nước Trần sai người đem con chim Chuẩn đến hỏi (ở) Khổng-tử.

— Con chim Chuẩn này bay đến từ phương xa lắm vậy. Đây là cái tên của họ Túc-thận. Thuở xưa vua Vũ-vương đánh được nhà Thương, đường-sá thông-đồng đi khắp cửu-di và bách man, khiến các nước đều đem sản-vật đến cống. Bấy giờ họ Túc-thận cống cái tên bằng gỗ khổ, mũi tên bằng đá, dài một thước tám tấc. Tiên-vương muốn tỏ cái đức tốt của mình đủ phục được kẻ xa, để bảo cho người đời sau biết. Bởi vậy đặt cái tên bằng gỗ khổ là cống-vật của họ Túc-thận, để chia cho bà Đại-cơ, đem gả cho Ngu-hồ-công mà phong ở nước Trần. Đời xưa chia kẻ cùng họ lấy các đồ châu ngọc là có ý hậu với người thân vậy; mà chia cho kẻ khác họ lấy các đồ cống-hiến ở phương xa là khiến chúng chớ quên chức-vụ vậy. Vì thế chia cho nước Trần lấy cái cống-thỉ của họ Túc-thận. Nay nhà-vua sai hữu-tư tìm trong kho cũ, tất thế nào cũng tìm thấy.

Vua Huệ-công nước Trần sai người tìm thì quả-nhiên bắt được cái tên ở trong hòm vàng, đúng như lời đức Khổng-tử nói.

Đức Khổng-tử ra dạo chơi ở cánh đồng Thiếu-nguyên, có người đàn-bà đứng giữa bãi mà khóc, nghe tiếng rất thảm-thương. Đức Khổng-tử lấy làm lạ, sai học-trò đến hỏi người đàn-bà ấy rằng:

— Vì cớ gì mà mụ khóc thảm-thương như thế?

Người đàn-bà ấy nói:

— Hôm trước tôi đi cắt cỏ thi làm cái mà đánh rơi mất cái trâm bằng cỏ thi của tôi, cho nên tôi xót-thương.

Đức Khổng-tử nói:

— Cắt cỏ thi làm cái mà đánh rơi cái trâm bằng cỏ thi, can chi đến nỗi xót-thương như thế?

Người đàn-bà ấy nói:

— Không phải tôi tiếc cái trâm của tôi. Tôi sở-dĩ xót-thương là vì tôi không quên được vật cũ vậy. Cổ-thi có câu rằng: « Đại-mã y bắc phong, phi điểu dương cố sào » nghĩa là con ngựa vẫn nhớ gió bấc, con chim vẫn mến tổ cũ, đều là ý nói không quên vật cũ vậy.

(*Còn nữa*)

Nguyễn-Đỗ-Mục

Lễ đăng quang của vua Cao-mên

Tin ngày 24 Juillet 1928

Ngày hôm nay vẫn làm lễ linh đình vui vẻ lắm.

Quốc-vương ngự đi rạo thành phố Nam-vang, có các Hoàng thân, các quan thượng thư, các bậc đại thần đi chầu hầu. Đạo ngự đi võng, xe và voi, theo như lễ tục có bố thí cho dân chúng. Đạo ngự đi đến đâu thì dân chúng tự các tỉnh xa đến tung hô vang lừng.

Quan đại biểu nước Pháp có nghênh tiếp quốc vương tại tòa Khâm một cách trọng thể.

Tin Saigon

Cuộc bầu cử hội-viên canh-nông

Cuộc bầu-cử canh-nông mới rồi vì bên hội-viên Tây không ai trúng cử cả, duy bên hội-viên Annam thì có một mình M. Trương-văn-Bền trúng cử thôi.

Số phiếu của đôi bên như sau này:

Hội-viên Tây

Số phiếu ít nhất để trúng cử	275
MM. Sipière	267
Giessler	259
Lê-quang-Chinh	226
Mathieu	
Duzin	211
Cenres	201
Le Bret	193
Bazé	185
Loye	183
Philip	182
Giorgi	100
Không ai trúng cử hết	68

Hội-viên Nam

Số phiếu ít nhất để trúng cử	515	
MM. Trương-văn-Bền	523	*trúng cử*
Ng-văn-Thơm	454	
Ng-văn-Sa	65	

Đến ngày 2 août 1928 lại phải bầu lại.

Lược-khảo lịch-sử Trung-quốc

CL

Kỳ lại nói: « [illegible] Hoàng-đế điều dưỡng thất tiết, có xảy ra tai nạn gì, thì cái trách nhiệm ấy, Thái-hậu không thể chối cãi được ». Thái-hậu giật mình mà nói: « Sao ngươi lại nói lời ấy, lòng ta lại càng trông mong cho Hoàng-đế mau mạnh khỏe ». Những người hầu cận nghe những lời nói ấy đều rụt cổ và toát mồ hôi. Cách vài ngày nữa, Hàn-Kỳ một mình vào hỏi thăm vua. Vua có ý tức giận mà bảo Kỳ rằng: « Thái-hậu đãi ta không có ân ». Kỳ thưa: « Từ xưa những bực thánh-đế minh-vương cũng không phải là ít, sao đời sau chỉ khen vua Ngu-Thuấn là bực đại hiếu, có phải rằng các vị đế vương khác đều bất hiếu cả đâu. Cha mẹ từ mà con hiếu, đó là việc thường, không đủ bàn nói đến, cha mẹ không từ mà con ăn ở không lỗi đạo hiếu, thì mới thật là quí báu đáng khen, tôi chỉ sợ rằng bệ hạ thờ Thái-hậu chưa hết đạo làm con, chớ cha mẹ có bao giờ lại không từ ». Vua nghe lời rất cảm-động. Kỳ-nhân xin xa giá ngự đi đảo võ. Nhân-dân thấy thế đều yên lòng.

Vua Anh-tôn ngự các Nhĩ-Anh, với nho thần giảng đọc kinh sử. Quan Hàn-lâm thị-độc học-sĩ là Lưu-Xưởng đọc sách Sử-ký, đến chỗ vua Nghiêu trao thiên hạ cho vua Thuấn, Xưởng chắp tay nghiêm về mặt mà nói: « Vua Thuấn là người rất hèn, vua Nghiêu đem ngôi báu truyền cho, giời đất quỉ thần hâm hưởng, trăm họ đội thờ, vua Thuấn có cái gì khác người đâu, chỉ có cái đức hiếu thuận rõ rệt khắp thiên hạ ». Vua nghe nói có ý sợ, về mặt đổi ngay. Thái-hậu nghe chuyện ấy cũng mừng lắm, từ đó sự hiềm nghi của hai cung (Vua và Thái-hậu) mới tan đi dần dần.

Hàn-Kỳ ý muốn rằng Hoàng-thái-hậu giả quyền chính trị lại cho vua Anh-tôn, bèn đem dăm việc xin vua xử quyết, đều phải lẽ cả. Kỳ lại đến trước mành mành tâu lại Thái-hậu, rồi xin bãi chức tể-tướng của mình. Thái-hậu nói: « Tướng công không nên đi, ta sẽ giở vào trong cung cấm, không can dự đến việc chính trị nữa ». Kỳ thưa: « Các vị mẫu hậu có hiền đức ở đời trước, như họ Mã (vợ vua Minh-đế nhà Đông-hán) và họ Đặng (vợ vua Hoà-đế nhà Đông-hán) mà cũng không khỏi có lòng tham luyến quyền thế, để cho thiên hạ và đời sau chê bai. Bây giờ Thái-hậu giả lại quyền chính trị cho Hoàng-đế, thì thật là hơn họ Mã và họ Đặng đời Đông-hán, chúng tôi chưa biết rõ ngày nào Thái-hậu định triệt bỏ mành mành? » Thái-hậu nín lặng rồi đứng phắt dậy. Kỳ lần quát to tiếng truyền Loan-nghi đi triệt bỏ mành mành, Vua mới coi việc chính trị từ đó, phong Kỳ làm Ngụy-quốc-công. Mành mành dẫu triệt bỏ rồi, mà ở sau bình phong, người ta còn tấp thoáng trông thấy bóng Thái-hậu.

Trước kia hai cung bất hoà (vua và Thái-hậu) là tại quan nội-thị là Nhâm-thủ-Trung dèm pha đâm xiểm, đến khi Thái-hậu đã giả quyền chính trị lại cho vua, Hàn-Kỳ sợ rằng để Thủ-Trung ở trong cung, rồi lại sinh ra sự biến loạn gì chăng, bèn tâu thầm với vua Anh-tôn, rồi vời Thủ-Trung đến tòa Trung-thư, quát to tiếng trách mắng một lúc lâu, và nói rằng tội mày đáng chết, mày có biết không? » Rồi truyền chỉ đầy Thủ-Trung ra Kỳ-châu, lập tức phải đi ngay trong ngày ấy.

Lã-công-Chứ và Tư-mã-Quang dâng sớ nói rằng: « Nay Bệ-hạ mới coi việc chính trị, trí não hãy còn thanh minh, nên thân cận kẻ nho thần, để giảng cầu việc chính trị, xin Bệ-hạ đừng tiếc chút thì giờ quí báu mỗi ngày ngự kinh-điện một lần, với nho thần vào châu giảng, nhân bàn nói việc chính trị ». Vua Anh-tôn nghe lời, xuống chiếu mở kinh-diên.

[illegible] vua Anh-tôn cố muốn truy thân cha mẹ đẻ của mình, thường nói với vua rằng: « Xưa ở đời Hán, vua Tuyên-đế nối nghiệp vua Chiêu-đế, không truy tôn Vệ-thái-tử (ông vua Tuyên-đế) và Sử hoàng-tôn (cha vua Tuyên-đế); vua Quang-Võ nối nghiệp vua Nguyên-đế, cũng không truy tôn Cự-lộc quân (ông vua Quang-Võ) và Nam-đốn-quân (cha vua Quang-Võ); hai vị vua ấy thật đủ làm phép cho muôn đời ». Đến khi ấy vua xuống chiếu cho đình thần bàn định các điển lễ sùng phụng Bộc-an-ý-Vương (cha mẹ của vua Anh-tôn). Quang cầm bút thảo lời bàn rằng: « Phàm lập tự cho ai, tức là con người ấy, không được đoái đến cha mẹ đẻ của mình. Bộc-an-ý-Vương thì xin theo lễ cổ, gọi là Hoàng-bá, và để tang một năm, gia tôn chức tước rất vinh quý, và chịu phong một tước rất to ». Chúng [illegible] lấy làm phải.

(Còn nữa)

Tiều-mai

Thăng thưởng về dịp 14 Juillet 1928

Ngạch Công chính

Thăng thư ký thượng hạng hạng nhì: M. Trinh-ba-Doan.

Thăng thư ký thượng hạng hạng ba: M. Nguyen-ly-Thai.

Thăng thư ký thượng hạng hạng tư: MM. Pham-nguyen-Hau, Nguyen-van-Tieu, Le-van-Oanh.

Thăng thư ký hạng nhất: MM. Nguyen-van-Binh, Nguyen-huu-Loc, Pham-xuan-Thong, Le-van-Thanh.

Thăng thư ký hạng nhì: MM. Pham-dinh-Lan, Pham-ba-Quy, Nguyen-dinh-Phuc.

Thăng thư ký hạng ba: MM. Pham-te-Phan, Nguyen-dinh-Nhan, Ng-van-Khoa, Ton-that-Hy, Nguyen-van-Te, Nguyen-van-Khang, Tran-qui-Quynh, Huynh-duc-Da.

Thăng thư ký hạng tư: MM. Ng-van-Co, Vu-van-Dinh, Nguyen-van-Ban, Le-van-De, Nguyen-van-Te, Nguyen-huu-Khang dit Quan-Ngoc, Tong-phuoc-Lam, Ho-van-Boi, Ng-xuan-Than, Nguyen-huu-Duy, Tran-ngoc-Liem, Vu-van-Vong, Le-van-Gian, Nguyen-van-Lue, Nguyen-van-Dang.

Thăng thư ký hạng năm: MM. Le-ba-Nguu, Do-van-Chat, Mai-van-Ban, Nguyen-Viem, Nguyen-van-Hien, Pham-manh-Tinh.

Thăng hội họa thượng hạng hạng nhất: MM. Vu-van-Nhuong, Nguyen-duy-Dat.

Thăng hội họa thượng hạng hạng ba: MM. Nguyen-huu-Trong, Nguyen-van-Nguyen.

Thăng hội họa thượng hạng hạng tư: MM. Luong-quang-Duyet, Ha-the-Tho, Dang-dinh-Chan dit Chau, Nguyen-Quan.

Thăng hội họa hạng nhất: MM. Mai-van-Het, Tran-van-Sa, Nguyen-van-Chuong, Bui-nhat-Tien, Van-tuan-Mai.

Thăng hội họa hạng nhì: MM. Nguyen-dinh-Tri, Ngo-van-Chat.

Thăng hội họa hạng ba: MM. Ng-the Sach, Phan-dinh-Toan.

Thăng hội họa hạng tư: MM. Hoang-ngoc-Kiem, Tran-Hai.

Thăng hội họa hạng năm: MM. Phan-van-Hai, Pham-cong-Chay.

Thăng chef d'équipe hạng tư: MM. Le Hop, Dinh-tien-Trinh.

Thăng tây phái thượng hạng hạng nhất: MM. Nguyen-dinh-Hoa, Toum-Pau, Tran-van-Roi, Nguyen-van-Ninh, Trinh-the-Long.

Thăng tây phái hạng ba: M Hoang-van-Than.

Thăng tây phái hạng tư: M. Le-huy-Mao.

Tin nước, tin đê và tin đường sá

Hanoi

Ngày 25-7-28 Mực nước sông Hồng hà ở Hanoi hồi 6 giờ sáng nay xuống tới 9 m,28 Nước vẫn xuống.

Phủ-lạng-thương

Ngày 21-7-28; Đường hàng tỉnh số 17 từ Bố-hạ đến Nhã-nam đã đi lại được, nhưng phải cẩn thận.

Đường hàng tỉnh số 13 vẫn còn ngập ở chỗ km 12, sâu 15 phân và ở chỗ km 22, sâu 35 phân, xe ô-tô có thể qua lại được, nhưng phải cẩn thận.

Nam-định

Ngày 23-7-28; Đường số 21 từ Nam-định đi Cầu-họ đã tốt.

Đường số 10 từ Nam-định đi Ninh-bình ngập 8 chỗ, cả thảy dài 2 30 m, sâu 30 [illegible] được.

Sơn-tây

Ngày 24 juillet 1928; Sau khi nước xuống, liền xét thấy những chỗ sụt ở đê sông Đáy và đê sông Hồng-hà. Hiện đã trù liệu đủ mọi cách để tránh cho ngộ khi nước lên nữa, những chỗ sụt ấy cũng không quan ngại gì.

Hòa-bình

Ngày 24-7-28. — Mực nước sông Đà ở Hòa-bình sáng nay, hồi 6 giờ tới 8m-

Đường số 6, ô-tô có thể đi lại được.

Ninh-bình

Ngày 25-7 28. — Đường hàng tỉnh số 12 từ Ninh-bình đi Phủ-nho-quan có thể đi lại được. Chỗ km 17 ngập một quãng dài 100m, sâu 50 phân.

Đê Vũ-xá

Trong số báo ngày 23 juillet 1928, bản báo có đăng tin đê Cẩm-giàng, về địa-phận làng Vũ-xá, phủ Mỹ-hào, tỉnh Hưng-yên có nhiều chỗ núng lắm; sau lại nghe tin đồn rằng đê ấy đã vỡ. Nhưng sau xét ra thì đê ấy chỉ núng thôi chứ không vỡ, như trong số báo ngày 23 và 24 juillet đã đăng lại.

Hiện nay, nhờ có quan dân hết sức hộ cứu, nên đê ấy đã vô ngại, mà địa hạt Mỹ-hào và Kẻ-sặt đều không việc gì cả.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	30 độ
15 giờ	34 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất,	một tạ.	9$ 40
— nhì,	—	8 50
— ba,	—	7 60
Thóc hạng nhất,	—	5 50
Bắp ngô —	—	5 50

Giá bạc. — Kể từ ngày 25 Juillet 1928, giá bạc ở kho Nhà nước định là 12 f 90.

Thời giá quốc trái:
Ngày 24 Juillet 1928

5 [illegible]	hoàn dần		77 f. 05
3 ½ %	hoàn dần		94 f. 05
4 [illegible]	vĩnh viễn	1917	79 f. 40
4 [illegible]	»	1918	79 f. 20
6 [illegible]	»	1920	101 f. 60
5 [illegible]	hoàn dần	1920	110 f. 40
4 [illegible]		1925	114 25
3 [illegible]	vĩnh viễn		61 f. 30
5 %	1915-1916		95 f. 40

Lễ cầu hồn cho các người mệnh một về tàu « Cap lay » — Sáng hôm qua, hồi 7 giờ 30, tại Nhà-thờ chính Hanoi đã làm lễ cầu hồn cho các người mệnh một về vụ đắm tàu « Cap lay ».

Quan Thống-sứ Robin có đến dự lễ, Các nhà Thân-thương Tây Nam đến dự lễ đông lắm.

BÁN 500 THƯỚC ĐẤT Ở ĐƯỜNG HUẾ

Muốn bán một khu đất rộng 500 thước ở Route de Huế (ngay cổng nhà Diêm trông sang). Ai muốn mua hỏi tại nhà in bản quán, 63 phố hàng Bông.

7407

Những xác vớt được về nạn đắm tàu « Cap lay » — Những xác vớt được về nạn đắm tàu « Cap lay » trước khi đem mai táng, đã đem ở [illegible] binh gửi lên sở mật thám Hà-nội. Nhiều cái xác đã trương rã ra, không rõ hình nữa.

Nhật-bản đối với vua Cao-mên — Quan Toàn-quyền có nhận được của Nam-tước Tanaka, Thượng-thư bộ Ngoại-giao Nhật-bản bức điện tín sau này:

« Nhân dịp lễ đăng quang Cao-mên quốc vương, tôi xin nhờ ngài chuyển độ cùng Triều-đình Cao-mên những lời nhiệt thành của tôi chúc Quốc-vương và Hoàng-gia được phúc thịnh ».

Đường về Trung-kỳ — Ở Quảng-trị có tin báo rằng đường Kim long và Cửa-việt, vì nước lên làm trôi mất cái cầu ở bến đò Ba-hen và Chơ sai, nên xe ô-tô không đi lại được, hiện còn đương đi tìm.

Đường Khê-trai cũng bị đổ cái cầu dài 10m ở km 2+500, nên cũng không đi lại được.

Đường thuộc địa, phía Quảng-trị vào Huế và Quảng-trị ra Đồng-hới nay không đi ô tô được vì nhiều chỗ ngập lụt lắm.

Bến đò Se bàng-hiên cũng không đi lại được vì nước lên to.

Các kỳ thi. — *Trường Nam Sư-phạm*. — Một kỳ thi tuyển học-trò năm thứ nhất trường nam Sư-phạm sẽ mở tại trường ấy vào ngày 7 septembre 1928 hồi 7 giờ sáng.

Số học-trò lấy đã định là 70.

Các thí-sinh tính đến ngày 31 décembre 1928 không được quá 18 tuổi.

Các đơn xin ứng-thí phải làm bằng giấy tin-chỉ gửi đến ông Đốc-học trường nam Sư-phạm trước ngày 24 août 1928 và đính theo các giấy sau này:

1· một tờ giấy khai-sinh hay là một tờ nhận thực thay cho giấy khai-sinh;

2· Một tờ giấy của quan hành-chính nhận thực là con nhà tử tế;

3· Bằng Sơ-học Pháp-Việt, hay chưa lĩnh được thì một tờ của quan thủ-hiến học-chính Bắc-kỳ nhận thực là đã bằng ấy rồi;

4· Một tờ giấy do người thí-sinh viết và ký tên, cam-đoan làm với học-chính ít ra là mười năm, bằng không thì: 1· phải hoàn lại nhà-nước số tiền ăn đã được hưởng tại trường Sư-phạm; 1· Nếu phải đi lính mà vì có giấy cam-đoan ấy nên được miễn, thì lại phải ra lính. Giấy cam-đoan ấy phải đính theo một tờ khai của người cha hay người giám-hộ cho phép cam-đoan như thế và chính người cha hay người giám-hộ cũng phải cam-đoan rằng nếu con mình tự ý bỏ trường hay phải đuổi, hoặc là không chịu làm việc với học-chính, hoặc đã làm rồi mà chưa hết hạn cam-đoan mười năm thì sẽ phải hoàn lại tiền học-phí của con.

Ngài ho dư?

Vậy nên lập-tức đến hiệu **Bào-chế CHASSAGNE,**
Số 59, phố Paul Bert, Hanoi
sẵn có thứ thuốc chữa khỏi tức-khắc bệnh ho, ho gió, ho lao, vân vân, của ngài.

Nên xem lời cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư, nói về thuốc **SIROP NOFAL.**

HỘI
Indochine films et cinémas
33, Bd Henri-Rivière, Hanoi

Bán đủ: Các thứ máy chiếu ảnh (Cinéma).
Các thứ máy chụp ảnh (Photo).
Các đồ dùng về Ciné-ma và ảnh.
Cho thuê: Các thứ films ảnh (Tây, Tàu, Ta).

Chụp films — làm films ảnh có xiềng riêng.

Giúp vốn cho các nhà [illegible] thành muốn lập rạp Cinéma [illegible] tỉnh nhỏ.

Có máy điện, máy chiếu ảnh cho đi chiếu thuê các làng có hội. Ai muốn dùng sẽ tính giá hạ.

Trung-Bắc Học-hiệu. — Trong ba tháng hè, tại *Trung Bắc Học-hiệu* có mở các lớp dạy chuyên về chữ tây và tính, từ lớp *Enfantin* đến lớp *Supérieur*.

Ngoài những lớp ấy lại có lớp dạy các nam nữ học-sinh thi vào các trường Cao-đẳng tiểu học (Ecoles primaires supérieures).

Giấy xin học phải gửi đến trường học ở phố Nhà-thờ (Rue Lamblot) số 22.

Ngạch y tế. — M. Nguyễn-đình-Luyện y sĩ thi sai ngạch binh thải hồi nay bổ y sĩ thi sai tập sự ngạch Y-tế Đông-dương và để tùy quan Thống-sứ Bắc-kỳ bổ dụng.

Ngạch tòa sứ. — M. Đỗ-văn-Nhi thư ký hạng ba thi đỗ kỳ chuyên-môn về tham tá hạng năm, nay thăng tham tá hạng năm ngạch tòa sứ Bắc-kỳ.

M. Bùi-xuân-Nham, thư ký hạng nhất, hết hạn nghỉ, nay bổ đi Phú-thọ.

M. Lê-thế-Tu, thư ký tập sự ngạch tòa sứ, niên bổng 450 đồng, nay bổ vào ngạch sở Kiểm-lâm Bắc-kỳ và bổ thư ký hạng sáu.

Giấy bạc giả.- Theo giấy ủy quyền của quan dự-thẩm Hanoi, sở mật-thám đã xét hỏi Đinh-văn-Thuận làm đồ gỗ ở phố Reinach số 24 về việc [illegible] giấy bạc giả 100 đồng.

Mất một số tiền khá to. — M. Lévèque đội tàu bay có trình sở mật-thám rằng bị kẻ trộm lấy mất một cái ví đựng 405 đồng.

PHÒNG - THĂM - BỆNH
CỦA QUAN
Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET
Thương thụ độ ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.
Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai
[illegible]
KHÁM BỆNH: Giá 3 đồng một lần
XIN GIẤY LÀM-CHỨNG: Giá 1$50
[illegible]

NHÀ THƯƠNG VÀ NHÀ HỘ SINH
ĐƯỢC NHƯ Ở NHÀ
Phòng khám bệnh
QUAN ĐỐC-TỜ BLOT
63, phố Tràng-thi và 78, phố Thợ nhuộm
Giây nói số 449 Hanoi

Ở Bắc-kỳ mới có nhà này là một. Bệnh nhân, muốn chữa bệnh gì cũng được, muốn cần phải mổ-xẻ cũng được chắc chắn, muốn đỡ đẻ được cẩn thận tử tế hay là chữa các bệnh và phụ-nhân như hiếm đẻ) hài-nhi cũng được.

Thì nên đến quan Đốc-tờ Blot là thầy thuốc đã kinh-nghiệm lâu năm, lại là tay chuyên môn khảo-cứu.

Có buồng riêng tử tế để chữa bệnh, buồng có đủ cả máy đèn máy nước. Tiền thuốc và tiền thầy thuốc không phải trả vì đã tính cả vào tiền chữa bệnh và buồng rồi. Có 3 hạng. Trả tiền từng ngày, hay là trả tiền chữa khoán cũng được.

Người nhà đến thăm lúc nào cũng được. Hàng ngày quan Đốc-tờ đến thăm bệnh-nhân luôn luôn.

Lúc nào cũng có bà đỡ tốt-nghiệp có mặt ở đấy luôn.

Khám bệnh hàng ngày từ 8 giờ đến 11 giờ và từ 15 giờ đến 17 giờ — Ai muốn mời đến nhà thăm bệnh cũng được xem xét cẩn-thận.

Muốn hỏi han điều gì, xin cứ mời đến tận nơi, bất cứ giờ nào.

CÔNG-TY ALFRED & Cie
58, Bd Gambetta (đường hàng Cỏ)
HANOI

Chủ-nhiệm những nhà chớp bóng:
Hanoi: Cinéma Pathé (Bờ-hồ)
Cinéma Tonkinois (hàng quạt)
Haiphong: Cinéma Gaumont

Cho thuê — Mua — Và bán các thứ máy chớp bóng và các phim ảnh
[illegible]
Tổ-chức hộ những nhà chớp bóng các tỉnh. Ai muốn [illegible] công-ty tính hộ [illegible]
[illegible]
Điện-thoại: [illegible]
Cinéma Pathé [illegible]
Nhà giấy [illegible]
KHẨN TRỌNG. — công-ty Alfred [illegible]

Dây điện chết người. — Hôm qua vào hồi 7 giờ rưỡi, người đầy tớ M. Ngô-văn-Thanh ở đường Huế số nhà 146, cất quần áo ở một cái dây thép ngoài sân, chẳng may cái dây ấy đứt chạm phải dây điện, bị luồng điện chuyền phải chết ngay lập tức. Tử thi đã đưa vào nhà xác đem chôn.

Xe đạp đụng xe tay. — Ngày hôm qua vào hồi 9 giờ tối, cậu Vũ-văn-Hồ, học sinh, quán làng Xuân-biều (Hà-đông) đi xe đạp qua phố hàng Điếu đụng phải chiếc xe tay số S F T 56 do Phạm-ngọc-Ân kéo, ở trên có một người Tây ngồi may người không can gì.

Lừa đảo -- M. Vinh-hao-Ly, ở phố hàng Bồ số nhà 49, thưa Lê-như-Tiết tức Tê-Long lừa đồ hàng đáng giá 1478 đồng 6 xu rồi trốn đi mất.

BÁN RẺ:

Một cái quạt điện;
Một cái máy điện dynamo 12 volts 10 ampères;
Một cái máy dận cho xe hơi chạy (démarreur) 6 volts.
Hỏi tại nhà in Trung-Bắc
63, phố hàng Bông

7.459

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá

Tin sau-cùng.

Ông Ricklin được ân xá

Ông Ricklin bị can trong cái án vận động tự trị ở Alsace được ân xá.

Cuộc bay của thiếu tá Paris

Thiếu tá Paris báo tin rằng tàu bay của thiếu tá cần phải thay một bộ máy phát-động, thì quan thượng-thư có hạ lệnh hoãn đừng bay nữa.

Việc tìm các nhà bị nạn ở Bắc-cực

Ở Hoa-kỳ có tin rằng M Ellsworth trước đây có đi với nhà thám hiểm Amundsen trong nhiều cuộc thám-hiểm tự xin đi tìm ông Amundsen.

Người làm việc hỏa xa ở Ấn-độ đình công

Bọn người Ấn-độ làm việc hỏa xa hủy hoại đường hỏa xa gây nên tai nạn, làm cho hỏa-xa bị nghẽn nhiều nơi.

Giặc cướp ở Chà-và

Ở Chà-và có tin rằng một đội lính Koelaradjas do viên trưởng Grashuis chỉ huy có gặp một toán giặc ở châu Bakongan. Đánh nhau một trận. Bốn tên giặc bị giết, trưởng Grashuis bị thương nặng, và hai người bị thương nhẹ.

Việc lập tòa nội-các nước Yougoslavie

Tướng Hadjitch không nhận lập tòa nội-các.

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(Rừng Bảo-đôl, Rừng Phố-cũ, Rừng Họ-cương)

Đình sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Bông

Điện-thoại số 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HÀ-CƯƠNG tốt có tiếng, cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

RỪNG, NỨA và các thứ lâm sản nước Nam.

Có xưởng tại [illegible]

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

— Tu te trompes, Cosette, répondit Marius. Nous parlons affaires. Nous parlons du meilleur placement à trouver pour tes six cent mille francs...

— Ce n'est pas tout ça, interrompit Cosette. Je viens. Veut-on de moi ici?

Et, passant résolument la porte, elle entra dans le salon. Elle était vêtue d'un large peignoir blanc à mille plis et à grandes manches qui, partant du cou, lui tombait jusqu'aux pieds. Il y a, dans les ciels d'or des vieux tableaux gothiques, de ces charmants sacs à mettre un ange.

Elle se contempla de la tête aux pieds dans une grande glace, puis s'écria avec une explosion d'extase ineffable

— Il y avait une fois un roi et une reine. Oh! comme je suis contente!

Cela dit, elle fit la révérence à Marius et à Jean Valjean.

— Voilà, dit-elle, je vais m'installer près de vous sur un fauteuil, on déjeune dans une demi-heure, vous direz tout ce que vous voudrez, je sais bien qu'il faut que les hommes parlent, je serai bien sage.

Marius lui prit le bras, et lui dit amoureusement:

— Nous parlons affaires.

A propos, répondit Cosette, j'ai ouvert ma fenêtre, il vient d'arriver un tas de pierrots dans le jardin. Des oiseaux, pas des masques. C'est aujourd'hui mercredi des cendres; mais pas pour les oiseaux.

Je te dis que nous parlons affaires, va, ma petite Cosette, laisse-nous un moment. Nous parlons chiffres. Cela t'ennuierait

— Tu as mis ce matin une charmante cravate, Marius. Vous êtes fort coquet, monseigneur. Non, cela ne m'ennuiera pas

Je t'assure que cela t'ennuiera.

Non. Puisque c'est vous. Je ne vous comprendrai pas, mais je vous écouterai. Quand on entend les voix qu'on aime, on n'a pas besoin de comprendre les mots qu'elles disent. Être là ensemble, c'est tout ce que je veux. Je reste avec vous, bah!

— Tu es ma Cosette! Impossible.

Impossible!

— Oui.

— C'est bon, reprit Cosette. Je vous aurais dit des nouvelles. Je vous aurais dit que mon grand-père dort encore, que votre tante est à la messe, que la cheminée de la chambre de mon père Fauchelevent fume, que Nicolette a fait venir le ramoneur, que Toussaint et Nicolette se sont déjà disputées que Nicolette se moqua du bégayement de Toussaint. Eh bien, vous ne saurez rien. Ah! c'est impossible? Moi aussi, à mon tour, vous verrez, monsieur, je dirai: c'est impossible. Qui est-ce qui sera attrapé? Je t'en prie, mon petit Marius, laisse-moi ici avec vous deux.

Je te jure qu'il faut que nous soyons seuls.

— Eh bien, est-ce que je suis quelqu'un?

Jean Valjean ne prononçait pas une parole, Cosette se tourna vers lui:

— D'abord, père, vous, je veux que vous veniez m'embrasser. Qu'est-ce que vous faites là à ne rien dire au lieu de prendre mon parti? qui est-ce qui m'a donné un père comme ça? Vous voyez bien que je suis très malheureuse en ménage. Mon mari me bat. Allons, embrassez-moi tout de suite.

Jean Valjean s'approcha.

Cosette se retourna vers Marius.

— Vous, je vous fait la grimace.

Puis elle tendit son front à Jean Valjean.

Jean Valjean fit un pas vers elle.

Cosette recula.

— Père, vous êtes pâle. Est-ce que votre bras vous fait mal.

— Il est guéri dit Jean Valjean.

— Est-ce que vous avez mal dormi?

— Non.

— Est ce que vous êtes triste?

— Non.

— Embrassez moi. Si vous vous portez bien, si vous dormez bien, si vous êtes content, je ne vous gronderai pas.

Et de nouveau elle lui tendit son front.

Jean Valjean déposa un baiser sur ce front où il y avait un reflet céleste.

— Souriez.

Jean Valjean obéit. Ce fut le sourire d'un spectre.

— Maintenant défendez moi contre mon mari.

— Cosette!... fit Marius.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Marius trả lời:

— *Cosette* nghe lẫn đó. Ông với tôi đương bàn công việc làm ăn. Đương tính xem cách nào là lợi để phóng tức cái số tiền sáu-mươi vạn phật-lăng của *Cosette*....

Cosette như bịt miệng không cho nói nữa mà rằng:

— Thôi thì việc gì cũng mặc. Tôi đã ra đây rồi. Vậy thì ở đây có hoan-nghênh tôi không, thì bảo?

Nàng nói thế rồi quả-quyết xông qua cái cửa mà vào trong xà-lông. Khi ấy nàng khoác một bộ áo trắng rộng lụng-thụng bận trong nhà, gấp chừng nghìn nếp, hai tay thì rộng, từ cổ mà dài cho đến kín chân. Xét trong những tranh vẽ từ đời *gothique*, da trời như vàng, hay có những thứ túi đựng tiên đó.

Nàng ra trước tấm gương lớn mà ngắm từ đầu cho xuống đến chân, rồi thì lên một giọng mê-lạc mà reo lên rằng:

— Ngày xưa có một ông vua với một bà hoàng-hậu (1). Trời ơi, tôi thỏa lòng biết là dường nào!

Nói như thế rồi cúi chào *Marius* và *Jean Valjean* mà rằng:

— Ấy đấy! Để tôi lấy một cái ghế mà ngồi ngay đây. Nửa giờ nữa thì dọn cơm trưa. Tha-hồ hai người nói gì với nhau thì cứ nói, Tôi vẫn biết đàn-ông hay nói. Tôi xin ngoan-ngoãn ở yên.

Marius nắm cánh tay vợ, rất ra vẻ yêu-đương mà rằng:

— Chúng tôi nói chuyện công-việc làm ăn.

Cosette nói chuyện khác:

— À này! Lúc nãy tôi mở cửa sổ ra, ngoài vườn có một đàn ma-tước ở đâu vừa bay tới. Đàn chim chứ không phải đàn hề (2). Hôm nay là ngày thứ-tư lễ tro, nhưng giống chim không biết ngày lễ đó.

— Tôi đã nói với mình rằng chúng tôi bàn chuyện làm-ăn. Vậy mình để yên cho chúng tôi một lát. Chỉ toàn những chuyện tiền-bạc, mình nghe nó rườm tai.

— *Marius* hỡi, sáng nay mình thắt một cái cà-vạt rất đẹp. Bẩm Đức-ông, ngài làm dáng quá. Không, chuyện gì cũng cứ nói đi, tôi không rườm tai đâu mà.

— Tôi quyết là mình sẽ rườm tai.

— Không, mình nói thì tôi nào có rườm tai. Mình nói gì tôi không hiểu được nhưng tôi cũng cứ nghe. Phàm nghe tiếng nói của người ta yêu, thì cần gì phải hiểu nghĩa. Được cùng nhau ở đó, tôi chỉ muốn có vậy mà thôi. Âu là tôi cứ ở đây.

— Mình là *Cosette* rất thương-yêu của tôi! Nhưng sự ấy thì không thể được.

— Không thể được!

— Vâng.

— Được. Giả-sử để tôi ở đây thì tôi sẽ có tin hay cho mà biết. Ông-ngoại thì còn ngủ, bà-trẻ thì đi lễ rồi, cái lò sưởi trong phòng cha tôi thì xông khói ra ngoài, con *Nicolette* đã cho đi kêu thợ chữa; mụ *Toussaint* với con [illegible] mụ kia nói lắp. Đã vậy thì tôi không nói cho mà biết điều gì cả. À ra, lại không thể được! Đã vậy đến lượt tôi tôi cũng nói: không thể được! Cho mà xem. Xem ai thiệt nào? Âu là, tôi xin mình, mình *Marius* nhỏ của tôi ơi, mình để cho tôi ở lại đây với mình với cha.

— Tôi thề với mình rằng việc này hai chúng tôi cần phải nói riêng với nhau mà thôi.

— Nếu vậy, tôi đây không kể là ai cũng được.

Jean Valjean không nói gì hết. *Cosette* quay lại phía ông mà rằng:

— Trước hết cha tôi ơi, tôi muốn rằng cha lại hôn tôi cái đã. Sao cha lại không bênh tôi, cứ đứng lặng yên ở đó làm gì? Ai mà lại cho tôi một người cha như thế? Các ông xem đó, việc trong nhà tôi thật là vô-phúc quá. Chồng thì đánh, cha lại chẳng bênh. Mau, cha, lại hôn con ngay đi nào.

Jean Valjean lại gần. *Cosette* quay về phía chồng mà rằng:

— Người ấy thì không ai ưa, tôi nhăn mặt đây này.

Rồi thì giơ trán cho ông già.

Ông già tiến một bước.

Cosette lùi mà la lên rằng:

— Ô cha! cha sao tái mặt! Hay là tay cha đau lắm?

Jean Valjean nói:

— Tay ta khỏi rồi.

— Hay là đêm cha quằn-quại không ngủ được ngon?

— Không.

— Hay là cha phiền-muộn điều gì?

— Không.

— Nếu vậy thì cha hôn con. Hễ cha mạnh-khỏe không đau, đêm ngủ ngon, bằng lòng không phiền-muộn gì, thì con không mắng cha đâu.

Nói thế rồi thì lại giơ trán ra cho ông hôn.

Jean Valjean khẽ ghé miệng hôn cái trán sáng-sủa như có hào-quang trên trời ánh rọi xuống.

Cô lại bảo:

— Thế bây giờ cha cười đi nào.

Jean Valjean cười. Cái miệng ông cười khi ấy như cái miệng cười của ma hiện vậy.

— Giờ thì cha phải bênh tôi.

Marius can vợ. *Cosette* lại bảo *Jean Valjean*:

(Còn nữa)

---

1. — Câu đầu Truyện Trẻ-con: Hằng-nga ngủ ở trong rừng.

2. — Nguyên văn là *Pierrots*, vừa là tên tục giống ma tước, vừa là tên một vai hề.

Khảo về y-học cổ của ta

Cẩm-nang trích lục

Ấu khoa

Chẩn đậu môn

(Tiếp theo)

Tô giải tán

Tử-tô	Cát-căn
Phòng-phong	Kinh-giới
Bạch-chỉ	Tử-thảo
Thuyền-thuế	Thăng-ma
Ngưu-bàng-tử	Mộc-thông
Cam-thảo	

Gia đăng-tâm thông-bạch sắc thang. Nóng sốt mọc đậu kiêm chứng buốt đầu, đau lưng, đau bụng, thì dùng phương này.

Sâm tô ẩm

Trần-bì	Phục-linh
Bán-hạ	Cát-cánh
Cam-thảo	Tử-tô
Cát-căn	Tiền-hồ
Nhân-sâm	

Gia sinh-khương thông-bạch sắc thang.

Mùa đông thì gia ma-hoàng hoặc gia sơn-tra.

Phàm nóng sốt, ghê gió, đàm ủng, mình mẩy đau, và ho thì dùng phương này.

Thăng-ma cát-căn thang

Thăng-ma một đồng
[illegible]
Bạch-thược một đồng
Cam-thảo năm phân
Sơn-tra một đồng
Ngưu-bàng-tử một đồng

Gia tử-tô duẫn-tiêm (búp măng) sắc thang, mùa đông gia thiên-ma-hoàng năm phân.

Nóng sốt mọc đậu, hoặc không phải đậu, hoặc đậu đã mọc mà bì phu trắng nhợt thì dùng phương này.

Gia vị cát căn thang

Thăng-ma	Cát-căn
Xích-thược	Cam-thảo
Cát-cánh	Sài-hồ
Kinh-giới	Phòng-phong
Liên-kiều	Ngưu-bàng
Mộc-thông	

Nóng sốt mọc đậu, thậm chí mê hoảng thì dùng phương này.

Chư vĩ cao

Trích lấy và rọt máu ở đầu cái đuôi lợn con, luyện với óc sống và thần-sa mạt, thắc thành cao, hòa nước thang mộc-hương uống.

Dùng máu đuôi lợn, là thế nghĩa rằng đuôi lợn ve vẩy luôn, có thể phát tán.

Phàm đậu đảo áp, tâm thần cuồng loạn, thì dùng phương này.

Độc thắng tán

Phương này cũng có [illegible] là đoạt mệnh đan.

Xuyên-sơn-giáp (dùng vẩy chân trước thì tốt), sao rượu thành châu ba đồng.

Sạ-hương một phân

Các vị nghiền mạt, dùng nước thang mộc-hương và rượu (một vài rọi) hòa thuốc uống, nóng lắm thì hòa với nước thang tử-thảo, (dùng tử-thảo sắc thang).

Phàm đậu mọc chẵn lép, hay là hắc hãm, đảo áp, thì dùng phương này.

Thăng hoa tán

Cẩm nang bí phương

Xuyên sơn giáp (bóc lấy vẩy ở đầu và hai chân trước thì tốt) sao đất một lạng.

Hồng-khúc hội khô một đồng

Hai vị nghiền mạt, hòa với máu mào gà sống, và rượu điều phục (bé thì dùng độ bốn năm phân hoặc bẩy tám phân là cũng, nhớn thì dùng độ [illegible] phương này thần hiệu hơn phương độc thắng tán, vì trong phương độc thắng tán có sạ-hương, mà sạ hương thì không lợi dụng cho bệnh đậu.

Nhân nha tán

Nhân nha (răng người ta tự rụng ra, đốt cháy thành than, tán bẹ vắt lấy nước rỏ vào hai ba lần, rồi nghiền nhỏ mạt) một chiếc.

Sạ hương một phân

Hoặc gia băng-diễn hai phân

Các vị hòa với máu mào gà sống luyện thành cao, mỗi khi điều phục, dùng sữa và rượu và nước thang thông bạch (bằng nhau) sống hạ; mỗi bận dùng một phân là cũng, dùng nhiều thì đương khi gia nghỉ [illegible] biến, đậu tất hiện sinh ban lạn (độc vỡ) và chẳng ăn khí nội thịnh thì kiêm chứng tiết tả,

Phàm đậu hắc hãm, hoặc ban tía, ban đỏ, ban đen, dùng phương này đều thần hiệu.

Lời dặn

Chớ dùng quá tễ, đương vong âm thịnh biến sinh tiết tả, thì kịp dùng thang tứ quân gia khung qui, điều phục.

Vô giá tán

Đậu hắc hãm thậm chí nguy hiểm, thì dùng phương này.

Dùng phân [illegible] con (nhất là những đứa trẻ mạnh giỏi thì hơn), giữa gió cho khô kiệt đi, (chớ phơi nắng), tháng chạp chứa trong lòng hai bát úp một, ngoài dùng đất bùn chộn muối mịn kín, bỏ vào lò đốt cháy rồi nghiền mạt mỗi bận dùng chừng một đồng cân hòa nước một điều phục.

Có phương gia sạ-hương băng-phiến long-não.

Ô kim cao

Nhân phong hàn cảm mạo, đậu không dương được, thì dùng phương này.

Cương tàm (tẩy rượu) năm đồng
Toàn yết (tẩy rượu) vặt bỏ chân năm đồng
Cam thảo năm đồng
Tử thảo năm đồng
Bạch phụ tử (vị đắng, trong ruột trắng) năm đồng
Ma-hoàng năm đồng
Xuyên sơn giáp (sao) hai đồng năm phân.
Thuyền thuế (cắt bỏ đầu) và chân.

Các vị tán mạt điều lẫn với nhau; dùng hồng-hoa và tử-thảo mỗi thứ một lạng chưng rượu gạn lấy nước hòa mật năm lạng, làm hồ luyện thuốc, viên mỗi viên to bằng hạt nhãn, mỗi bận dùng một viên hòa nước thang bấc thắp đèn điều phục.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đòi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

Những hồi từ đầu, đã in thành mười hai quyển, một bên chữ Pháp một bên Quốc-văn, bán giá như sau này:

Phần	Quyển	Trang		Giá bán
Phần thứ nhất	Quyển I	223	trang, bán	0$50
	» II	203	—	0 48
	» III và IV	158	—	0 38
	» V và VI	193	—	0 48
	» VII và VIII	319	—	0 68
Phần thứ hai	Quyển I	213	trang, bán	0$48
	» II và III	237	—	0 58
	» IV, V và VI	275	—	0 60
	» VII và VIII	231	—	0 58
Phần thứ ba	Quyển I, II và III	251	trang, bán	0$88
	Quyển IV, V, VI và VII	299	—	0 68
	Quyển VIII	305	—	0 68

Ở xa tính thêm tiền cước, mỗi quyển . . . . 0$20

Cả mười hai quyển gửi làm một gói, tiền cước . . . . [illegible]

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Gieo ngọc chìm châu

(*Tiếp theo*)

Thập-Nương nói :

— Tình chồng con chí thiết, nỡ lòng nào sự tuyệt. Vợ chồng ta hãy nên về Tô-châu ở tạm. Lang-quân về nhà trước, nhờ một người bạn thân nói với nghiêm-đường về việc ấy cho, sau sẽ đưa thiếp về, thì việc ổn thỏa.

Sáng hôm sau hai người từ biệt Nguyệt-Lãng mà ra. Lý-hoàng-Long đưa Đỗ thập-Nương đến tạ ơn Liễu-ngộ Xuân.

Liễu-ngộ-Xuân đáp lễ lại nói rằng :

— Tôi mừng cho Đỗ-thập-Nương đã chung tình với Lý công-tử không vì sự nghèo túng mà đổi lòng, thật là một bực nữ trung hào kiệt. Còn như số tiền tôi giúp, nghĩa bè bạn như thế là thường, há tất phải tạ.

Lý-hoàng-Long cùng Đỗ-thập-Nương tạ Liễu-ngộ Xuân xong, cùng rủ nhau ra bến sông. Ra vừa đến bến đã thấy nàng Nguyệt-Lãng cùng các chị em bạn của Đỗ-thập-Nương đứng tiễn. Nguyệt-Lãng tặng Thập-Nương một cái hòm vuông sơn son thếp vàng, niêm khóa cẩn thận. Thập-Nương ân cần cả ơn tạ cùng với các chị em bạn chia tay tương biệt, rồi sai lấy hòm ấy đem đi. Nguyên cái hòm ấy là hòm của Đỗ-thập-Nương, Lý-hoàng-Long không biết vẫn tưởng rằng hòm của chị em tặng.

Hai người cùng rủ nhau thuê thuyền về Tô-châu. Có hai mươi lạng bạc vừa thuê thuyền vừa chi tiêu các khoản đã gần hết rồi, Lý-hoàng-Long lấy làm lo lắm.

Đỗ-thập-Nương nói :

— Lang-quân không phải lo. Các chị em tôi đã tặng cho cái hòm này, tất rằng cũng có tiền lộ phí.

Thập-Nương nói xong, liền lấy chìa khóa mở hòm, lấy ra một cái túi lụa đỏ đưa cho Lý hoàng-Long.

Lý mở túi ra xem, thấy có ước chừng năm mươi lạng bạc.

Thập-Nương lại khóa hòm lại, cũng không nói trong hòm ấy có những vật gì. Chỉ bảo Lý-hoàng-Long rằng :

— Các chị em tôi đã cho, không những tiền lộ phí không thiếu, dẫu [illegible]

Lý-hoàng-Long nghe nói mừng thầm. Không bao lâu thuyền đến bến Qua-châu, bấy giờ vừa tiết trung tuần tháng mười, đêm thanh mây lặng, giăng sáng vằng vặc.

Lý-hoàng-Long nói :

— Nay nhân cảnh phong thanh nguyệt bạch, đôi ta cùng thù tạc, nên uống rượu làm vui, cho tiêu hết những sự bất ưu trong lúc bình nhật.

Đỗ-thập-Nương nói :

— Thiếp cũng nghĩ như vậy, lại thấy lang quân nói đến, thật là đúng ý.

Hai người cùng dong đèn chuốc rượu ở trong xoang thuyền, vợ chồng chén thù chén tạc đến lúc đã say, Lý-hoàng-Long nói :

Tiếng vàng ngọc của ái khanh, đã lâu không hát. Nay nhân cảnh sông trong, giăng sáng, đêm khuya tiếng người vắng lặng, phỏng sở ái khanh chiều tôi mà hát một khúc, thì không gì thú bằng.

Thập-Nương bấy giờ cũng cao hứng, cất giọng hát khúc Tiểu-hồng-đào, tiếng nghe lanh lảnh lên bổng xuống trầm tựa như vàng gieo ngọc ném.

Một chiếc thuyền cũng gần đấy có chàng tuổi trẻ tên là Tôn-Phú quê ở huy-châu, đến bán muối ở bến ấy giàu có bạc vạn, đêm ấy cũng cắm thuyền ở bến ấy, vẳng nghe thấy thuyền của ai có tiếng hát rất hay. Đến lúc tiếng hát đã lặng, mới sai đầy tớ đi hỏi dò xem khách nào hát xướng ở thuyền nào đó. Các đầy tớ đi hỏi dò về, bẩm với Tôn-Phú rằng :

— Chỉ biết người đàn ông là Lý công-tử, còn không biết người đàn bà hát là ai.

Tôn-Phú nói ;

— Nghe giọng hát thì ra giọng ca nhi, chứ không phải là con nhà lương gia.

Tôn-Phú mới nghe tiếng hát, chứ chưa được thấy mặt nàng, thành ra dằn dọc nằm không yên giấc. Đến lúc gần sáng, mây kéo đầy giời, nổi cơn giông tố, mưa tuyết khắp nơi. Vì có sóng gió nên thuyền không đi được. Tôn-Phú mới dời thuyền lại áp với thuyền Lý-hoàng-Long.

Tôn-Phú giả cách đứng ra đầu thuyền xem mưa tuyết, vừa gặp lúc Đỗ-thập-Nương chải đầu rửa mặt mới xong, nàng cuốn bức mành ở cửa mui thuyền [illegible] nước ra ngoài. Tôn-Phú mới trông thấy nàng kẻ nữ, mặt hoa, quả nhiên là người thiên tư quốc sắc. Mới nghĩ kế định mời Lý-hoàng-Long đi chơi với mình để hỏi lại lịch người con gái ấy, Bèn ngâm hai câu thơ Mai-hoa rằng :

Trong núi tuyết sa cao sĩ nghỉ,
Dưới rừng giăng sáng mĩ nhân qua

Lý-hoàng-Long vốn cũng là người hay thơ, ở thuyền bên cạnh ngó đầu ra xem ai ngâm vịnh, không ngờ trúng phải mẹo của Tôn-Phú rồi. Tôn-Phú vội vàng chắp tay hỏi rằng :

— Xin hỏi tiên-sinh quý tính tôn danh là gì ?

— Tôi là người họ Lý, tên là Hoàng-Long, xin hỏi quý hiệu ngài là gì ?

— Tôi tên là Tôn-Phú. Hôm nay sóng gió mưa tuyết, thuyền không đi được, chẳng qua cũng là duyên [illegible] huynh. Ở dưới thuyền này chẳng có gì làm hứng thú, mời tôn huynh quá bộ lên bờ, cùng với tiểu đệ vào cao lâu uống rượu đàm luận cho vui.

Lý-hoàng-Long nói :

Bình thủy tương phùng, sao tiên-sinh lại có lòng quá yêu như thế.

Tôn-Phú nói :

— Người trong bốn bể đều là huynh đệ có quản ngại gì.

Nói xong lên sai chân tử cắm thuyền, đón Lý công-tử lên bờ, đi được vài bước đã tới tửu lâu, hai người cùng vào uống rượu. Trước còn đàm luận những sự viễn vông, dần dà mới nói đến chuyện hoa liễu, hai người tuy mới nhất kiến, nhưng nói đến những câu chuyện đồng chí, toại thành không khác gì bạn cố tri. Tôn Phú đuổi hết những đồng bộc tả hữu ra nơi khác, rồi hỏi Lý-hoàng-Long rằng :

— Đêm qua có tiếng người nào hát ở trong thuyền tôn huynh đấy.

Lý-hoàng-Long mỉm cười nói đùa với Tôn-Phú rằng :

— Đó là người danh ca ở Bắc-kinh tên là Đỗ-thập-Nương.

(Còn nữa) Thạch bằng dịch thuật

VĂN UYỂN

Đưa bạn Hải-phòng (1)

Phút chốc xa nhau đã mấy thâu,
Hải-thành lại gặp bạn đồng-châu.
Ai về chen-chọi nghề buôn chè,
Mình vẫn loanh-quanh việc sổ đầu.
Thôi đã cùng thuyền nên nhớ mãi,
Hẳn còn chung hội há quên đâu.
Ấy vì chén đã thành tri-kỷ,
Non Tượng, sông Lô những bấy lâu (2)

Nhớ bạn Hải-phòng

Tôi về bác có nhớ tôi không ?
Mà bác sao tôi nhớ lạ lùng !
Nhớ lúc ngồi suông bàn chuyện phiếm
Nhớ khi nằm khểnh dở trò bông.
Cuộc vui là thế vui chưa hết,
Nỗi nhớ này sao nhớ chẳng cùng.
Hải-địa, Vĩnh-thành xa cách mấy ?
Rồi ra còn lắm dịp tương-phùng.

Thương mình

Thân mình càng nghĩ lại càng thương,
Trăm mối như khêu rối đoạn-trường.
Dường-dọc vẫn chưa đành phận bác,
Ái-ưu thêm lại bận lòng vương.
Ơn nhà, nợ nước bao lo-lắng,
Bã lợi, bùa danh những dở-dương.
Tre [illegible] mình thế nhỉ,
Thử xem gan óc có nên đường !

Hát nói

I

(Tặng cô đầu Oanh)

Tràn cành họa nói,
Giọng mỉa-mai như gợi khách tri âm
Chốn hồng-lâu ẩn-náu đã bao lăm ?
Chi vướng-vít để ruột tằm thêm bối-rối !
Ríu-rít vườn đào chim dẫn lối,
Phất-phơ lá thắm gió đưa tin.
Nước non xa-cách mấy dặm nghìn,
Duyên hội-ngộ khéo như in giấc mộng.
Trời đất để sông dài bể rộng,
Còn lắm phen bay bổng chị em ơi !
Nên chẳng thỏ-thẻ mấy nhời.

II

(Tặng cô đầu Cầm, Kỳ, Oanh, Tuyết)

Cầm, Kỳ, Oanh, Tuyết,
Sự tình cờ nên kể biết, người quen.
[illegible] gặp gỡ đã nhiều phen ân-ái.
Lơn-lởi rằng mai vin mấy trái,
Thẫn-thờ dạ ngọc ước ba sinh.
Chót đa-mang lấy một chữ tình,
Kìa Tống-ngọc với Tràng-khanh thuở trước.
Ấy mới biết một dây là một buộc,
Ắng má-hồng không thuốc thế mà say.
Tri-âm ai hỏi có hay ?

Phác-ngọc, Ph.-Th.

---

(1) Tám chữ đầu câu ghép thành tên.(Lối thơ acrostiche).

(2) Cảnh huyện Phù-ninh (Phú-thọ).

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn bản-quán gửi đến chỗ mới, thì gửi cho bản-quán cái giấy quấn báo, chữa lại chỗ nào thì biên rõ ràng vào đấy, và gửi theo hai hào (0$20) bằng tem cũng được) để chi tiêu giấy quấn khác.

Nếu ai không gửi tiền theo thì cứ để nguyên [illegible]

Sự cạnh tranh về quyền-lực ở trên không Của các nước mạnh Âu-châu

IV

Nước Anh

Kể ra thì sự hàng-không đối với nước Anh sẽ có phần cống-hiến rất to, nếu có được sách mở mang hiệp lệ, thì ở Âu-châu dẫu nước nào cũng không thể sánh kịp. Nếu người Anh không bị cái tâm lý (cam ở dưới người) làm ngăn trở mà hăm hái đứng ra để giải quyết cái vấn-đề ấy thì sự hưởng-thụ sau này chưa biết thế nào mà hạn lượng được. Nhưng người nước Anh đối với sự hàng-không thật đã rõ ra cái vẻ nguội lạnh lắm. Cái vẻ nguội lạnh ấy ta có thể coi ở cái số mục thống kê mà biết được một phần, năm 1926 hội (Đại anh đế quốc phi-hành liên-hiệp) số hội viên chỉ được sáu nghìn người, ở nước Đức cái hội cũng cùng một mục-đích như hội ấy, số hội viên có đến mười vạn người. Lại nói ngay như nước Tchécoslovaquie, dân số chẳng quá 1.500 vạn người, mà số hội viên trong các hội phi-hành có đến tám vạn người: Song ở nước Anh đã hay là số nhiều người đối với sự hàng-không rất là nguội lạnh, mà lại có được một số ít người rất [illegible]. Vì ở trong nước ấy thường có những bọn con gái, con trai có lòng yêu nước thuộc về đoàn-thể nhỏ, bằng lòng hi sinh tánh-mạng đi, không chịu để kim-tiền bó buộc, để theo về sự nghiệp phi-hành. Sau nữa như ở Londres, hiện đã gây nên được cuộc vận-động mới, là lấy sự phi-hành làm dự-bị, đó cũng là một sự khiến cho người ngoài phải chú ý đến vậy.

Bàn đến mặt thương nghiệp, công-ti đế-quốc hàng-không của nước Anh cùng với trên đất liền châu Âu, đều có những chuyến bay thường; những máy bay dùng rất là chắc chắn vững vàng, từng đã nổi tiếng. Những người cầm máy bay ở nước Anh rất được người tin dùng, dẫu đến người nhút nhát chẳng dám đi, từ năm 1919 đến năm 1926, chỉ có một lần xảy ra sự nguy hiểm là bay quá 1,141.000 dặm Anh.

Đội quân hàng-không của nước Anh, số mục dẫu không được như ở các nước Âu-châu, nhưng cái hiệu lực lại có thể bù được vào cái số mục không đủ ấy. Phàm các người đã từng xem cuộc diễn-tập hàng năm của đội hàng-không nước Anh, cũng phải lấy làm ngợi khen về kỹ-nghệ và can-đảm của các viên trong đội hàng-không ấy. Nếu cuộc đại-chiến sau này mà không thể tránh khỏi được thì đội phi binh ở trên không của nước Anh, sẽ thay cho đội chiến-hạm ở trên mặt biển vậy.

Người nước Anh dẫu là quen tánh thủ cựu, không nóng về sự đổi mới, nhưng hiện nay nước ấy đã bắt đầu chú ý về sự nghiệp phi-hành rồi, vì các kỹ-sư trong bộ hàng-không và các nhà chế tạo về nghề hàng-không, đã làm ra được nhiều việc thực-nghiệp và nghiên-cứu. Cái tình hình về địa-lý của nước Anh cũng giống như nước Ý-đại-lợi, phần nhiều phải nhờ những máy bay ở trên mặt biển, để dùng về việc giao thông ở trên không. Nhân đó có thể do ở cái kế-hoạch phi đỉnh mà giải quyết được cái vấn đề chế ra một cái khí-cụ giao thông nhẹ hơn không-khí. Cái khí-cụ ấy đối với việc chở hành khách và vận-tải hàng-hóa, thật chiếm một cái vị trí rất là trọng yếu. Thời kỳ giải-quyết cái vấn đề không còn xa nữa rồi, nhưng cái vị-trí trọng-yếu ấy, chỉ là phi đỉnh sẽ cạnh tranh với tàu biển, chứ không phải là cạnh tranh với máy bay thuần ở trên không. Vì ở trong đế-quốc Anh, máy bay ở trên mặt biển, thật đã có cái địa vị không cái gì có thể cướp được nữa, chỉ còn cần làm sao cho thêm nhiều được cái sức chở và mở rộng cái giới hạn bay đi mà thôi. Hiện nay đã chắc là thứ máy bay ở trên mặt biển ấy cái giới-hạn bay đi có thể tới 1.500 dặm Anh.

Nhưng vậy, thì khiến cho một người bắt đầu cỡi máy bay đi từ Londres, bay trong mười hôm, có thể suốt được đến Úc-châu. Nếu quả có cái máy bay bay được một cái giới-hạn rộng như thế, thì sự giao-thông ở trên không trong đế-quốc Anh sẽ có được cái giá-trị to về đường thương nghiệp vậy.

Sự nghiệp hàng-không đối với nước Anh, lẽ quan hệ thế nào không cần phải nói cũng đủ rõ. Vì nước Anh bấy lâu xưng hùng được ở trên thế-giới và lập nên được cái đại đế-quốc như bây giờ, là chỉ trông nhờ ở cái thế-lực hải-quân. Cái thế lực ấy cần phải giữ lắm, muốn giữ cho được vững, thì phải có một đội ở trên không cho được đầy đủ, vì sự-nghiệp hàng-không sẽ là cái hy-vọng mới và cái sanh-mạng mới của nước Anh vậy.

«Công-luận báo»

TAXEOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ
CŨNG CẦN PHẢI BIẾT !

Một quyền sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyền . . . . . 0$15
Tiền cước thường . . 0, 05
Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gởi cho :

M. LÊ-NGUYÊN-ỨC
61-63, Rue du Coton
HANOI

CUỘC ĐÁNH SỐ

GIÚP HỘI BẢO TRỢ TRẺ CON TÂY-LAI VÔ THỪA NHẬN
(Société d'Assistance aux Enfants Abandonnés Franco-Indochinois)

Những số tiền được kể sau này :

1 số được	3.000$00	29 số được	100$00
1 »	1.500,00	29 »	50,00
1 »	1.000,00	29 »	25,00

NƠI VÀ NGÀY MỞ SỐ :

NHẤT-ĐỊNH đến ngày thứ hai 1er OCTOBRE 1928 thì mở số tại tòa Đốc-Lý Hanoi

GIÁ BÁN : mỗi vé . . . . . 1$00

Có bán vé tại Bản-quán

Các ngài ở xa gửi mua, xin nhớ đính thêm tiền cước Recommandé gửi vé lại, tính như sau này :

Từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé : 0$20
Từ 1 vé đến 10 vé, tiền cước Recommandé : 0 25

Số 42

Nhi-nữ anh-hùng

DOÃN-KẾ-THIỆN dịch thuật

Thập tam-muội nói :

Việc ấy không cần, bao nhiêu những việc khó khăn của các người, tôi đã làm xong cho cả rồi, vậy bây giờ tôi cũng có một việc khó khăn, muốn nhờ các người giúp cho một chút.

Nàng nói chưa dứt lời, thì *An* công tử liền đứng ngay dậy mà nói rằng :

Cô-nương có việc gì khó khăn, xin cứ nói ra, đừng nói những việc lên non hầm hổ, xuống bể bắt rồng, còn thì bất cứ việc gì dù phải vỡ xương nát mình, dầm thây tắm máu, *An-long-mỗ* này bây giờ đến có thể làm được cả.

Thập-tam-muội mỉm cười mà nói rằng :

Nếu vậy thì hay lắm, bây giờ công tử nên giúp tôi sống hết những cái thây bọn hòa thượng kia đem ra ngoài mà vứt đi.

Công tử nghe nói liền cau mày mím môi, lắc đầu mà nói rằng :

Việc ấy khó quá, tôi không thể làm được.

Thập-tam-muội nói :

Thế ra công tử nói dối tôi à ?

Nàng nói rồi, liền quay lại bảo vợ chồng ông *Trương-lão-thực* rằng :

Xin nhờ hai ông bà giúp cho việc ấy vậy.

Ông *Trương-lão thực* nói :

Thưa cô-nương, tôi mình già sức yếu, cõng thế nào được những cái thây chết ấy.

Thập-tam muội nói :

Có lẽ nào các người lại để cho một mình tôi phải làm. Tôi từ trưa đến giờ, phải đi xa năm sáu mươi dặm đường, vào đây lại phải đánh nhau với bọn hòa thượng, nên sức nhọc bụng đói lắm, mà chắc các người cũng đói cả thì phải. Vậy lúc này tôi đi qua trong nhà bếp, thấy có cơm thịt của bọn hòa-thượng đã dọn sẵn sàng để đó, các người vào mang ra đây cùng ăn rồi sẽ liệu tính.

Lúc thì hai vợ chồng *Trương-lão-thực* và *An* công tử cùng đi vào trong nhà bếp, *Thập-tam-muội* thấy ba người đi rồi, liền hỏi *Trương-kim phượng* rằng :

Chị hỏi em câu này, em đừng giấu chị nhé. Cứ vẫn nghe người ta nói là hạng con gái ở nhà quê như các em, thường thường năm mười một, mười hai tuổi đã đi lấy chồng, vậy chẳng hay vì phận em, vì cớ gì mà việc hôn nhân lại chưa định ở nơi nào ?

Trương-kim-phượng nói :

Thưa chị, vì cha mẹ em hiếm hoi không có con giai, định kén người gửi rể để cậy nhờ trong lúc tuổi già, lại vì khi chú em sắp mất, có ân cần dặn lại, phải kén cho em một người chồng có học thức và là dòng dõi con nhà thi thư, vì vậy nên này lần mai lữa, đến bây giờ em vẫn còn không vậy.

Thập-tam-muội nói :

Đáng tiếc cho em, ở vào nơi quê mùa cộc kệch, tìm đâu cho được người có học thức, cho dù có nữa, chẳng qua chỉ là người biết giăm ba chữ, bập bẹ được một đôi câu, thì đáng làm chồng em thế nào được.

Nàng nói xong, cúi đầu ngẫm nghĩ một lúc rồi lại nói rằng :

Nếu việc nhân duyên của em đã trắc trở như thế, thì để chị làm mối cho.

Nàng *Trương-kim-phượng* nghe nói chỉ cúi đầu xuống không nói gì.

Thập-tam-muội liền đứng dậy vỗ vào vai mà nói rằng :

Việc gì mà em phải hổ thẹn, ý nghĩ làm sao thì cứ nói ra cho chị nghe nào.

Trương-kim-phượng cất tiếng se sẽ mà nói rằng :

Chị bảo em nói ra làm sao ? Bây giờ cha mẹ em còn lòng nào mà nghĩ đến, và em còn đang ở trong cái vận rủi [illegible] này, phương chi lại ở dọc đường, thì nói đến việc ấy làm sao cho được.

Thập-tam-muội nói :

Em nói chị đã hiểu rồi, nhưng chắc là em chưa rõ chị nói đến người ở đâu, và hạng người thế nào, vậy chị xin nói thực để em rõ, chị định làm mối cho em cậu *An* công-tử đó. Đấy em thử coi công tử là con nhà dòng dõi, nhân phẩm đứng đắn, tâm địa tử tế, thực đáng làm chồng em vậy.

Trương-kim-phượng không ngờ nàng lại nói đến cái người ở trước mặt mình, nên thẹn quá, hai má đỏ bừng lên, đứng lại không yên, chạy đi không tiện, cứ ngoảnh đầu nhìn đi đằng khác, nhưng *Thập-tam-muội* cứ nhất định hỏi cho biết ý nghĩ như thế nào, im đi không tiện, nói ra ngại lời, bất đắc dĩ phải nói rằng :

Việc ấy xin chị cứ hỏi cha mẹ em, chứ em đây không biết thế nào mà dám nói.

Thập tam-muội nói :

Đã đành việc ấy là do ông bà làm chủ, nhưng trước hết chị hãy hỏi em là chị làm mối cho em một người chồng như thế, em có bằng lòng hay không ?

Trương-kim-phượng thấy *Thập-tam-muội* hỏi dồn như thế, trống ngực đánh lên thình thình, nhưng vẫn cứ đứng im không đáp ra làm sao, *Thập tam-muội* không biết làm thế nào, liền nói rằng :

Thôi chị chẳng hỏi em làm gì nữa, chị sẽ cho em xem mấy chữ này.

Nàng nói rồi, chạy ra đằng chái nhà, cầm cái ấm nước chè đem đến, rót ra một nửa chén, rồi lấy ngón tay chấm vào nước, viết lên trên bàn hai dòng chữ, *Trương-kim-phượng* liếc mắt nhìn trộm xem, thấy một dòng viết hai chữ : *bằng lòng*, và một dòng viết ba chữ : *không bằng lòng* rồi thấy *Thập tam-muội* vừa cười vừa nói rằng :

Này em, nếu em bằng lòng, thì em lấy tay xóa bỏ ba chữ *không bằng lòng* đi, còn như em không bằng lòng thì em xóa bỏ hai chữ *bằng lòng* đi, như vậy thì em chẳng phải nói ra mà bảo còn sợ thẹn.

Nàng nói rồi, liền chạy đến cầm lấy tay *Trương-kim phượng* bảo xóa đi, nhưng *Trương-kim-phượng* không chịu thò tay ra xóa, *Thập-tam-muội* cứ kéo tay ra, nàng không thể giữ lại được, đành phải thò tay vào mà xóa liều, không ngờ lại chỉ xóa vào chữ *không*. *Thập-tam-muội* cười hi hì mà nói rằng :

Ba chữ : *không bằng lòng* mà em chỉ xóa một chữ *không*, thế là em bằng lòng rồi. Em đã bằng lòng thì chị sẽ xin ra công tác hợp cho em và *An* công-tử được cùng nhau nên vợ nên chồng.

Trương-kim phượng thấy *Thập-tam-muội* lại ra ý ân cần với mình như thế, lấy làm cảm kích lắm, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, bỗng lại lấy làm ngờ. Vì *Trương-kim-phượng* vốn là một người rất thông minh, nghĩ ngay ra rằng tài mạo và phẩm hạnh của *An* công tử thì chẳng nói làm gì, đó là một nhân vật thượng đẳng ở đời này thực là ít có. Ngày nay mình mắt được trông tướng mạo của chàng, tai được nghe lời nói của chàng, thấy tướng mạo đoan trang, mà xét biết được tính tình, nghe nói năng phong nhã mà xét biết được học vấn, thực là đã biết được rõ ràng chứ không phải là nghe người ta nói mà biết còn mập mờ. Một người con gái dù là cái tấm thân ngà ngọc đáng tôn quí thế nào đi nữa, nhưng đã gặp được một chàng thiếu niên có đủ tài mạo như cậu công tử này chắc cũng để vào mắt xanh mà đem lòng yêu mến...

(Còn nữa)

CHABOT, Hanoi
56, Rue Paul Bert, 56
CÓ BÁN NHIỀU KIM-CƯƠNG ĐẸP
Một nhẫn
Một hoa
Thượng-hạng
Nhà hàng có thể tin cẩn được.

DELEULE & DETOUILLON
76, Phố hàng Trống, Hanoi
Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT	
Thượng hảo hạng	75$00
Hạng đi đường xa B.	68.00
Hạng đi đường xa A.	66.00
XE-ĐẠP ALCYON	
Thượng hảo hạng	72.00
Hạng đi chơi	66.00
Hạng đi đường xa	54.00
XE-ĐẠP « DRAGON D'OR »	50.00

3036

Rượu hiệu DUBONNET
Rượu bổ và đường lập sức lực lại
Trong gia tộc giờ uống rượu DUBONNET thì trước giờ ăn cơm một Khắc đồng hồ

Agents généraux en Indochine: CHARRIÈRE, DEBOURGS, SARRIEDENC & Cie
3027

Làm thế nào mà chữa được

Một người ở chốn thôn quê ngộ khi gặp có tật bệnh gì, thì chẳng ai là chẳng thường có tự vấn rằng: (Làm thế nào mà chữa được tật bệnh này) Vì chưng xa nơi tỉnh thành, thầy chẳng có, thuốc thì không, thành thử người ốm chẳng có phương pháp thuốc thang gì mà chữa chạy cả. Bởi vậy phàm các người ở chốn thôn quê, ai nấy đều cần phải tùng tùy có một quyển sách nói đủ các thứ thuốc cần dùng ở chốn thôn quê và mọi điều chỉ bảo cho biết cách thức dùng các thứ thuốc ấy. Hằng ngày hiệu bào chế Chassagne ở Hanoi vẫn tiếp được vô số thư từ ở các nơi gửi về hỏi về việc ấy, nên lâu nay hiệu bào-chế ấy vẫn cố sức kiếm cách làm cho ai nấy được như ý. Nhưng người vì thư gửi về hỏi càng ngày càng nhiều không thể phúc đáp riêng từng người được, bởi vậy hiệu bào-chế ấy có soạn riêng ra một cuốn sách dày 170 trang, vừa bằng chữ Pháp, vừa bằng chữ Quốc ngữ, nói kỹ càng đủ cả mọi điều cần thiết rất thường dùng.

Đại khái có những chương sau này:

1. NHỮNG LÚC KHẨN CẤP, nghĩa là những bệnh cần phải chữa chạy ngay lập tức, nếu không thì thành ra nguy hiểm to: đại để như: Ngạt, chảy máu, bỏng, gẫy xương, say nắng, thắt cổ, phải gió, ngã đi vân vân.....
2. LỜI KHUYÊN CÁC BÀ MẸ. Nói về cách tuyệt hảo nuôi con trẻ, mọi sự đề phòng để tránh các tật bệnh cho con trẻ và các cách chữa trị các tật bệnh ấy.
3. MỌI ĐIỀU KHUYÊN BẢO VỀ VIỆC THÚ Y. Sản nghiệp người nhà quê là chỉ trông vào đàn trâu bò, cho nên trong cuốn sách ấy chúng tôi dành để một chương dài nói về sự sinh sản với giống vật mà trong nhà, định giữ gìn cho các giống vật ấy khỏe mạnh luôn và cách chữa những loài vật trong nhà khi có tật bệnh.
4. CÁCH GIỮ NƯỚC UỐNG CHO TRONG SẠCH. Biết bao tật bệnh sinh ra là chỉ tại nước uống đục bẩn, chứa chan những vi trùng; vậy cần phải làm thế nào cho nước được trong sạch mới được; trong chương này chỉ bảo mọi cách thực hành và không tốn tiền để giữ cho nước uống được trong sạch.
5. NHỮNG BỆNH XOÀNG KHÔNG NÊN KHINH THƯỜNG. Như bệnh thấp, bệnh đau lưng, đau dạ dày, đau gân, bệnh run. Mỗi bệnh ấy lại phải có nói rõ một cách giản gị mà ai cũng thực hành đã công hiệu lắm.
6. BỆNH ĐAU DẠ DÀY. Nhiều người Nam mắc phải cái chứng đau dạ dày. Cứ xem chương này thì sẽ thấy cách chữa thấy công hiệu.
7. CÁC BỆNH TẬT CỦA ĐÀN BÀ. Đàn bà thường có tật bệnh luôn, rất đau đớn; nếu chữa cho hợp cách thì đỡ ngay.
8. CÁC BỆNH PHONG TÌNH. Rất nhiều và rất nguy hiểm cho người bệnh và cho cả con cháu nữa.
9. CÁC CHẤT ĐỘC.. Một chương dài nói về cách chữa các chứng ngộ độc và làm giải độc vân vân..... Lại có nói đủ cả các phương thuốc tây cùng các lời chỉ bảo rất kỹ càng có công vấn đề rất có ích cho các người ở xa nơi thành thị nữa. Cuốn sách này, ai hỏi xin cũng biếu không, không lấy tiền. Vậy ai muốn xin cuốn sách ấy thì nên viết thư về cho

HIỆU BÀO CHẾ CHASSAGNE 59, Phố Paul Bert Hanoi

Trong thư phải đính một cái tem 5 xu cước để gửi. Mà nên viết thư về xin ngay kẻo hết.

TRẦN-QUANG-MINH
Chuyên môn giồng răng
199, Hàng Bông-lờ, Hanoi
MẤY NHỜI KÍNH-CÁO

Thưa các quý-khách.

Bản-hiệu xưa nay chỉ chuyên về một nghề giồng răng. Giồng đủ các thứ răng, TRẮNG, ĐEN, VÀNG, BẠC, nhổ răng, chữa sâu răng, vá răng, răng đen đánh trắng, răng vẩu, răng khểnh, răng lệch lạc chữa lại cho đều, nhất là các cụ già gẫy hết cả hàm, làm toàn hai hàm răng khác, đã sinh đẹp hơn răng cũ, mà ăn uống nhai nói cũng như răng thật không bận-bịu gì cả.

Vậy xin mời các quí-khách quá bộ lại bản-hiệu, hoặc làm, hoặc hỏi-han điều gì, bản hiệu xin hoan-nghênh trân trọng, cắt nghĩa minh-bạch, cam-đoan làm hầu được như ý, và giá tính lại rẻ hơn tất cả các nơi khác.

Các quý-khách ở tỉnh khác cần mời đến quý tỉnh làm, hoặc hỏi điều gì, xin viết thư về Bản hiệu sẽ có người đến tận nơi làm và giá nhời ngay

Kính cáo
Trần-Quang-Minh
OUVRIER-DENTAIRE
199, Rue du Coton, Hanoi

HẠ GIÁ — BÁN ĐẠI CHIÊU HÀNG
Cho đến ngày 31 Août 1928
Pervenche... Xe đạp... Furan

PERVENCHE	Sơn đen, 1 máy hãm	33$00
	2 máy hãm	34.00
FURAN	Sơn đen thượng hảo hạng	37.00
	Kiểu Anh	39.00

Vành bánh xe mạ kền một nửa, có carter và các đồ phụ-tùng.
DEBIOLLE, 116, đường Quan Thánh, Hanoi

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Việc đắm tàu « Cap Lay ». — Quan Đốc-lý Klein có đệ trình quan Thống-sứ rằng kể từ ngày 23 juillet trở đi đã cho thôi việc tìm xác ở ngoài vũng Hạ-long, vì tính đến ngày ấy tàu đắm vừa được tám ngày rồi.

Vậy hãng tàu « *Chargeurs Réunis* » có nhờ quan Đốc-lý trình quan Thống-sứ rằng đến ngày thứ năm 26 juillet hồi 17 giờ 15 hãng ấy sẽ làm lễ tại:

1° nhà thờ Haiphong;
2° nhà thờ đạo mới;
3° một chùa nào ở thành-phố.

Cốt định vào giờ ấy để cho những người Hanoi có muốn dự lễ thì có thể đi chuyến xe-lửa trưa xuống được.

Khi làm lễ tại các nhà thờ và ở chùa rồi thì sẽ đi viếng mộ những người bị nạn và đọc diễn-văn.

Nhưng quan Thống-sứ lại định hoãn đến ngày khác.

Quan Công-sứ Quảng-yên mới báo quan Đốc-lý Haiphong rằng các nhà thuyền chài lại mới tìm thấy một cái xác nữa không có quần áo gì và thịt đã nát cả. Mình có đeo một cái phù-phao, nhưng không thể biết rõ là Tây hay Nam.

Lễ phát phần thưởng tại trường Trí-tri. — Chủ nhật vừa rồi hội Trí-tri đã làm lễ phát phần thưởng cho học trò trường của hội, do quan Đốc-lý Klein chủ tọa.

Ông Nguyễn-hữu-Thu tức Sen có đọc mấy câu cám ơn quan Đốc-lý, rồi ông Vũ-Tuân là đốc học trường của hội có đọc một bài dài cám ơn quan Đốc-lý, và khuyên học-trò.

Quan Đốc-lý đáp lại lời ông Thu tức Sen, ngài có khuyên học-trò mấy điều về cái phương châm xử trí bây giờ thế nào cho khỏi lầm đường lạc lối, rồi kết luận ngài có nói rằng: Không người Pháp thì người Nam chẳng làm gì được, mà không người Nam thì người Pháp có thể làm được, nhưng khó nhọc. Ngài chúc cho người Pháp người Nam đều liên lạc với nhau thì chẳng việc gì là chẳng làm được cả.

NAM-ĐỊNH

Hội Minh-minh-đức. — Tối thứ tư là 25 juillet 1928 hồi 7 giờ tối tại hội Minh-minh-đức ở nhà chung Nam-định có mời cha Thích ở Huế ra diễn thuyết về hai chữ Yêu-mến.

Chật các ông các bà ở tỉnh Nam đến nghe lắm.

QUẢNG-YÊN

Ăn cắp của chủ. — Đỗ-thị-Phương ở với M. Nguyễn-sao-Đào, buôn bán ở phố Khả-chánh, hôm vừa rồi mở hòm ăn cắp của chủ 374 đồng, rồi trốn biệt đi; nhưng chẳng may chủ nhà lại bắt được, số tiền ăn cắp ấy thì đã tiêu mất một ít.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Té cây bỏ mạng. — Ngày 19 Juillet vừa rồi, tại làng Nguyệt-biều, một đứa trẻ con 13 tuổi trèo cây hái mít. Khi đã hái rồi nó ném cái giao xuống, chuôi giao chống đất, lưỡi giao chổng lên.

Lệ gì tánh trẻ con ham chơi nghịch thấy nhánh cây bèn níu tay mà đánh đu, đánh một hồi buột tay té xuống rồi bị lưỡi dao xỏ vào ngực. Lo lên mẹ nó ra rút lưỡi dao, hút non một gang, máu chảy lênh láng liền phải đem lên nhà thương thì mới biết nó đứt mất một cái xương sườn, đứt một miếng gan và một miếng phổi sau 2 giờ thì phải mạng vong, ấy thiệt rất khá thương.

Lúa chiêm mất mùa. — Một trận mưa suốt ngày mồng 4 cho đến sáng mồng năm, mưa to quá sức, nước lại cả đập đá tràng cả các miền đồng sâu, làm cho những mẫu ruộng lúa chiêm phải ngập lụt, các nhà nông trông thấy phải đi trổ nước cho ra song nước cho ra không có lạch phải đọng lại, nếu trong một tuần mà trời có nắng thì còn khá trông mong, chớ như mưa nữa thì phải hại hết, ấy là mùa lúa chiêm năm nay mười phần đã mất hết nửa rồi, khá lo thay.

Chết thiêu. — Ngày 18 juillet, tại sau Cầu có một bà lão, đã điếc lại đui ở nhà cùng với đứa cháu nhỏ, con này thổi cơm vô ý, lửa bén cháy nhà, hôm ấy rủi thay, suốt ngày gió to như bão, lều tranh nhỏ thấp lửa cháy chóng quá, bà già đau nằm trong buồng, đứa cháu kêu đã chẳng nghe, chạy lại chẳng thấy, đụng nhằm lửa phải ngã xuống, phải bị cháy thiêu, khá thương thay.

VINH
Pharmacie Commerciale du Nord-Annam
E. GILLET, Pharmacien, Vinh
Bán đủ các thứ thuốc tây, giá rẻ hơn các hàng thuốc khác ở cõi Đông-dương.

TOURANE

Nửa mừng nửa sợ! — Gần trót tháng trời đã không mưa, lại gió nam thổi khô héo cả ruộng nương cây cỏ, nên thấy khi trời chuyển đổi ủ-ê ai cũng mừng. Nhưng lại vừa đây nghe tin các nơi bị gió bão dữ dội, mà theo sự tin ngưỡng về khí vận lịch số, năm nay chính là năm Tuất, thường hay có bão lụt, cho nên thấy mấy hôm âm-u, nhiều nhà đã có ý sợ lo.

Tối mồng 3 tháng 6, gió đông bắc thổi suốt đêm, sáng mồng 4 mưa suốt ngày. Tối mồng 4, hồi 8 giờ, giông gió tứ tung, mưa sa như trút, khiến cho nhà nào nhà nấy những lo trận bão lớn sắp đến nơi. May sao chỉ hơn một giờ thì lặng gió, rồi cứ mưa lớn gần suốt đêm.

Thiệt là một cơn mưa gió bất tình mà khiến cho người ta hết mừng đến sợ, rồi hết sợ đến mừng, trong mấy ngày rộn rực.

Trận mưa này các nhà nông lấy làm quí hóa không biết thế nào mà kể, nào lúa gieo, nào lúa mùa, nào bắp, nào đậu, thứ gì nhờ có nước mát cũng đều nẩy nở tốt tươi.

Trong cơn mưa gió có một cái mái hiên nhà ngói mới làm bị sập, nhưng xét ra cho kỹ thì cái duyên cớ ấy tại lại làm không được chắc chắn vững vàng chớ không phải tại sức ngọn gió dữ dội đến thế.

Nhà cửa mấy tháng nay người ta kiến tạo nhiều lắm, cái nào trông cũng mỹ quan cả, nhưng chưa biết qua mùa mưa gió ra thế nào, muốn thí nghiệm sự kiên cố, tưởng không gì bằng lấy sức gió bão mà thử, ai muốn biết các nhà cửa của mình, nên đợi đến mùa này mà xem.

TRỊNH-XUÂN-NGHĨA
7, Rue du Chanvre, Hanoi
Lits en fer et en cuivre dit de Hongkong
ACCESSOIRES POUR LITERIE
Sommiers métalliques (toutes dimensions)
Glace de Saint Gobain de toutes dimensions et formes pour ameublement
Grand choix de baguettes pour encadrement et tenture.
MEUBLE GENRE THONET, Cie
Lampe à manchon « Titus »

Xin chú-ý đến hiệu chè Vinh-Mậu, Tùng-Mậu chính hiệu

CÁC NƠI PHÁT HÀNH
(hiệu chè Vinh-Mậu)
Số nhà 144, phố Khách, Nam-định.
Số nhà 25, phố Hàng Ngang, Hanoi.
Số nhà 21, phố Đông-kiều, Hải-dương.
Ở các tỉnh Nam-kỳ và Bắc-kỳ đều có nơi phát-hành.

Năm 1926, đã trình Thương-bộ nước Pháp vào sổ, và dùng kim-bài thương tiêu làm dấu hiệu, người khác không được giả mạo. Gần đây cũng có nhiều quân vô-sỉ, chế ra hàng chè giả, mạo dùng danh-hiệu của bản-hiệu để lừa dối và mưu lợi. Vì thế bản-hiệu mới đổi dùng cái giấy hiệu dán ở miệng hộp chè, cách thức rất là tinh-tế, để phân biệt với hàng chè giả mạo, xin các quí-khách để ý đến cho.

注意正號正泰雙喜名茶

總發行處
榮茂茶號
南定客人街
一百四十門號
河內行帆街
二十五號
海陽東橋街
二十一號
南圻北圻各省
均有代售

西曆一千九百二十六年
東準大法商部註冊用金
牌商標爲記別人不得冒
效近有奸徒製造僞茶希
圖影射畫本號特改用精
細新式封口紙以杜假冒
愛顧諸君幸祈留意

Dépuratif Ribal
Thuốc tẩy huyết và tiêu độc
Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.
Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal
Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.
Giá tiền: 0$80
BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
21, phố Paul-Bert, Hanoi

SÁCH MỚI XUẤT BẢN
LA COMPOSITION FRANÇAISE
aux examens franco-annamites
của M. L. HOULLIER
Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam
Bán tại nhà in bản-quán
Giá mỗi quyển. . . . 0$30
Tiền cước mỗi quyển . 0,12
Ai ở xa xin viết thư về cho
ông BÙI-XUÂN-THÀNH
61 — 63, Rue du Coton — Hanoi

HỠI CÁC NHÀ MẮC BỆNH XUYỄN, BỆNH HEN!

Ai mắc các bệnh ấy mà khó thở mà đau tức, nên dùng thuốc Abyssinie Exibard bằng bột (REMÈDE d'ABYSSINIE EXIBARD en POUDRE) thì bệnh sẽ đỡ ngay. Bỏ bột trong một cái đĩa, hoặc trên một mảnh kim khí mà đốt, rồi thở cái khói thuốc, thì lập-tức đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu lạ thường. Hút thuốc quấn Abyssinie Exibard (CIGARETTES d'ABYSSINIE EXIBARD) cũng hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái băng quấn chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu:

MARQUE DÉPOSÉE

Gởi bán tại BLANC, Hanoi
MONTÈS, Hanoi

Tháng năm

Tháng năm nay đã đến rồi
Thường năm âu cũng là ngày du chơi
Du sơn du thủy là thường
Du chi cho thú bằng du ở nhà
Ngồi trên ghế ngựa sập ngà
Dung dù nhấp chén chè tàu vũ gì
Vũ gì những thứ chè gì
Tức thì Kim-thái chè chi ngon bằng
Chè ngon hương ngát lẫy lừng
Trong Nam ngoài Bắc ai từng uống qua
Uống qua mới biết thực thà
Chè ngon có một giá thì không hai
Bán hàng không có dơn sai

Apprentie Kim-thái
Ngọc-dường Lai cảo

SÁCH LUẬT
Quan phó Bình-lương, 4. Dejean de la Bâtie, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn mấy bộ luật sau này:
1° QUỐC-TẾ CÔNG-PHÁP (Droit international public) giá. 2$00
2° QUỐC-TẾ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá. 2.00
3° HÀNG-HẢI PHÁP-LỆ (Droit maritime) giá 1.80
4° THƯƠNG-LUẬT ĐỒNG (Droit commercial) giá 2.00
Tiền cước gửi đi các tỉnh, mỗi quyển [illegible]
[illegible]

La Pensée de l'Occident
(BIBLIOTHÈQUE DE TRADUCTIONS)
« Âu-Tây tư-tưởng »
(Dịch-văn thư-xã)
NHỮNG TRUYỆN ĐÃ IN XONG RỒI:
1 — Ba Người Ngự Lâm Pháo Thủ
toàn bộ, 18 quyển nhỏ, mỗi quyển: 0$05
hoặc đóng làm 4 quyển lớn có bìa, toàn bộ: 1 00
2 — Tê lê-mạc phiêu lưu ký
toàn bộ, 10 quyển nhỏ, mỗi quyển: 0 05
hoặc đóng làm 2 quyển lớn có bìa, toàn bộ: 0 60
3 — Lịch-sử ông Paul Bert
có ba quyển nhỏ, mỗi quyển: 0 05
TIỀN CƯỚC GỞI RECOMMANDÉ:
1 bộ Ba Người Ngự Lâm Pháo Thủ. 0$20
1 bộ Tê-lê-mạc phiêu lưu ký. . . . 0 20
3 quyển Lịch-sử ông Paul-Bert . . . 0 10
Cả ba thứ gởi làm một gói 0 40

Mỗi tháng xuất-bản hai quyển nhỏ, mỗi quyển số ít là 64 trang, giá mỗi quyển 0$05. Các ngài ở xa muốn ấy dịch-xã gởi đủ sách, xuất-bản quyển nào gởi quyển ấy, thì xin cứ gởi cho 1$00 hay là 2$00 trước; khi nào tính tiền sách và tiền cước gần hết, bản xã sẽ có thư báo trước để các ngài lại gửi thêm tiền lấy sách liên tiếp mà xem.

Giá là 1$80

PHARMACIE MONTÈS - HANOI

NHÀ ĐONG HỒ BA CHUÔNG

Cắc ngài thích rượu Cognac

NÊN DÙNG

COGNAC COURVOISIER

là thứ rượu quí

của

NÃ-PHÁ-LUÂN HOÀNG-ĐẾ

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom Penh.

3007

Bệnh hen

[illegible] ESPIC [illegible] Paris. [illegible] E. ESPIC ở trên đầu thuốc.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống Chủ-nhật, thứ năm nào cũng [illegible]

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

Même Mon à Saigon: GRANDS MAGASINS CHARNER

Các giá hàng đặc biệt về các thứ máy hát « PHONOGRAPHES » hảo hạng hiện nay bán tại thị-trường Rất nhiều những đĩa hát annam

TẠI GIAN HÀNG BÀY CÁC THỰC-PHẨM

Hàng tốt nhất hạng và không đâu rẻ bằng

Trung Bắc Tân Văn

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC [illegible] CỦA ÔNG **Lương-y DEHAUT** uống trước khi dùng cơm, thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN [illegible]

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỜI.

BÁN TẠI: Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg St-Denis Paris, cũng [illegible] trong mấy tiệm thuốc.

Bịnh ghẻ chốc

Đau nhứt trong chơn cẳng

LÁC, NGHỨA, DA TRẦY KHÔ, NỨC, GHẺ cùng bất kỳ bịnh chứng nào ngoài da-thân thì trị tuyệt một cách hay nhờ thuốc thoa

FLORENTINE

Các ông dùng thử một lần, coi có quả thuốc thiệt hiệu-nghiệm vậy chăng

Cả ngàn người đã chứng chắc hay thật!

Cậy các nhà thuốc và tại số: 82, B. de Grenelle PARIS

Thuốc dán FLORENTINE

Agences d'annonces en Europe:

SOCIÉTÉ MUTUELLE de Publicité

14, RUE ROUGEMONT, PARIS (IXe)

MỚI XUẤT BẢN :

SƠ-HỌC ĐỊA-DƯ

Đông-Pháp — Bắc-kỳ
Trung-kỳ — Nam-kỳ

Dùng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt và nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ đẳng yếu-lược

PHẠM-HUY-LỤC Soạn

Có địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ

Giá bán : 0$50 — Tiền cước : 0$20

Bán tại bản-quán và các hàng sách

KIỂU HỘP VÀ LỌ MỚI CẢI LƯƠNG

Thuốc đau mắt COLLYRE JAUNE của Bác-sỹ **CASAUX**

Bán ở hiệu Bào-chế « CHASSAGNE »

59, Rue Paul-Bert. — Hanoi

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kế-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI :

ŒNO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ. . . . . Một litre :* **2$10**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghíp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . . . Một chai :* **1,50**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai :* **0.80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

3003

Bệnh Giang-mai

NÊN CHỮA BẰNG thuốc viên

COMPRIMÉS DE GIBERT

Là thuốc kiến hiệu, chắc chắn, kín đáo, tiện lợi dầu bận công việc, khi đi đường cũng vẫn uống được

Hơn cả thuốc tiêm 914

MƯỜI HAI NĂM DANH TIẾNG

Có nhiều nhà lương-y ca tụng

Muốn được thuốc thực hiệu thì phải nhận kỹ tên hiệu nhà chế-tạo là **J. GIBERT**, bào-chế đệ nhất hạng

19, Rue d'Aubagne, MARSEILLE

Ở Hanoi (Bắc-kỳ) có bán tại các hiệu thuốc.

Urecédrol Gallo

Thuốc mới trừ bệnh lậu, chế bằng Essence de Cédrus Atlantica. Tốt hơn các thứ thuốc đàn-hương không bao giờ làm đau thận, và trị bệnh rất chóng.

BÁN TẠI

Hanoi, hiệu Chassagne.

Haiphong hiệu Broussmiche

Agents d'Annonces en Europe :

L. MAYENCE & Cie

DAVIGNON, BOURDET & Cie, Succrs

9, Rue Tronchet, PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

THUỐC SIROP NOFAL

Thuốc SIROP NOFAL làm toàn bằng chất thuốc rất tốt, lựa chọn rất kỹ-càng, nên có đủ các tính chữa bệnh rất thần-hiệu và đáng vào hạng thuốc tốt thứ nhất để trị các bệnh như là :

HO
HO GIÓ
GHÍP (Cảm thiên-thời)
HEN

và tóm lại là hết thảy các chứng-bệnh về khí-quản.

ĐIỀU-ĐỘ UỐNG : *Cứ trong hai mươi bốn giờ, dùng từ năm đến sáu thìa xúp, ngoài những bữa ăn.*

Thuốc SIROP NOFAL để cho những người đã quá mười lăm tuổi dùng.

Bán tại hiệu Bào-chế :

CHASSAGNE

Ông LAFON và LACAZE

Bào-chế đệ nhất hạng, kế nghiệp

59, phố Paul Bert, Hanoi

Giây nói số [illegible]

CHỈ MỘT THỨ

RƯỢU BỔ 33.500

là làm cho người ta lại được mạnh mẽ, khỏi mệt nhọc, bớt sự xanh sao, mà thêm được cường tráng để mà hưởng những lạc-thú ngày Nguyên-đán mà thôi.

Giá mỗi chai : **2$10**

Bán tại hiệu CHASSAGNE

59, Phố Tràng-Tiền

HANOI

DELEULE ET DETOUILLON

76, Rue Jules-Ferry, Hanoi

Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »

MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

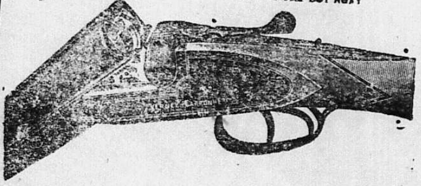

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH : Francs **72.000.000**

TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN TỪ NGÀY 30 JUIN 1927 . . . » **85.500.000**

HỘI-ĐỒNG TRỊ-SỰ :

Chánh trị-sự : M. STANISLAS SIMON, Chánh-hội-đồng trị-sự công-ty hỏa-xa Vân-nam ;

Phó trị-sự : M. PAUL BOYER, Chánh-hội Thương-cục Comptoir National d'Escompte de Paris ;

Tổng quản-lý chủ-nhiệm : M. RENÉ THION DE LA CHAUME, Nguyên thanh-tra Tài-chính-bộ.

Chánh quán tại : 96, Boulevard Haussmann, Paris (VIIIe)

CHI ĐIẾM CÁC NƠI :

BÊN TÀU

- Canton
- Fort-Bayard
- Hankeou
- Honkong
- Mongtzeu
- Pékin
- Shanghai
- Tientsin
- Yunnanfou

ĐÔNG-PHÁP

- Battambang
- Cantho
- Haiphong
- Hanoi
- Namdinh
- Pnompenh
- Saigon
- Tourane
- Vinh
- Quinhơn

NGOẠI-QUỐC

- Bangkok
- Noumea
- Papeete
- Pondichéry
- Singapore

Phóng sự khắp cả toàn cầu

Giao dịch đủ các công việc thuộc về ngân-hàng — đổi chác tiền bạc — Mua bán quốc thái — Cho thuê cả tủ bạc (Ai muốn hiểu rõ cứ đến tận nơi mà hỏi).

Điểm-Lưu-Tin-Điện :
INDOCHINE

GIẤY NÓI :		
	Hanoi	Số 497.
	Haiphong	26.
	Namdinh	90.
	Vinh	45.

Certifié l'insertion

Imprimerie de Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUÂN

Luân